

Η Μοναδική Νύχτα

Η Μοναδική λυτρωτική νύχτα της Γεννήσεως, είναι εκείνη που έφερε στον κόσμο το χάραμα της σωτηρίας και της θεογνωσίας, που ξαναζεί και φέτος έντονα μεσ' στην καρδιά μας, και δημιουργεί ανείπωτα συναισθήματα, και προκαλεί βαθύτατα τη σκέψη μας. Απόδειξη της αλήθειας του μοναδικού, αυτού γεγονότος η επανάληψη της ευφρόσυνης μνήμης με την ίδια δροσιά και χάρη, με το ίδιο της καρδιάς σκίρτημα, με την ίδια έκδηλη γλυκύτητα του εσωτερικού και εξωτερικού είναι μας.

Στην Παγκόσμια ιστορία υπάρχει άλλο τέτοιο μοναδικό φαινόμενο; Βέβαια όχι! Μοναδικό το φαινόμενο της σάρκωσης του υιού του Θεού στο Βηθλεεμίτικο παιδάκι. Τρανό Μυστήριο! που διαποτίζει την ανθρώπινη ζωή και την προσωπική ύπαρξη κάθε ανθρώπου χωριστά. Άλλαξε τα πάντα. Άλλαξε καταστάσεις, αλλοίωσε τρόπους και συνήθειες. Μεταμόρφωσε συνειδήσεις, εξανθρώπισε τον άνθρωπο, λύτρωσε τον κόσμο. Να γιατί η καρδιά μας ακολουθεί το υπέροχο οδοιπορικό της λυτρώσεως και η ψυχή μας ξεχειλίζει από ευγνωμοσύνη στο Λυτρωτή.

Εποχή ερεβδών νύχτας, εποχή Σκλαβιάς στην αμαρτία, εποχή επικρατήσεως παχυλών ειδωλολατρικών αντιλήψεων, εφαρμογή καταλυτικών αρχών του δικαίου, εξευτελισμός της ανθρώπινης προσωπικότητας.

Ανυπαρξία σεβασμού στις ανθρώπινες αξίες. Στραγγάλισμα του δικαιώματος της ελευθερίας και ζωής. Το τραγικό σκηνικό που συνθέτουν την Προχριστιανική ζωή. Δεν μπορεί καμία δύναμη, ούτε αγγελική, ούτε ανθρώπινη, να σώσει το δυστυχισμένο άνθρωπο που κρατείται δέσμιος των διαβολικών δεσμών.

Έτσι μόνο η επέμβαση του αληθινού Θεού μπορούσε να λυτρώσει τον άνθρωπο με το Μυστήριο της Σάρκωσης του Υιού Του με την έλευση του Λυτρωτή Κυρίου Ιησού, που απόψε θριαμβευτικά αναγγέλλουν οι καμπάνες, η λάμψη του αστέρα, οι ύμνοι των ποιμένων, οι δοξολογίες των αγγέλων «Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης Ειρήνη». Ήρθε ο Λυτρωτής για τους ανθρώπους και οι άνθρωποι δεν τον δέχτηκαν. Ανθρώπινες κοινωνίες, αρχηγοί Κρατών, κράτη της γης, ούτε το όνομά του δεν αναφέρουν. Εποχή ειδωλολατρική, αποθέωση υλισμού, ενσάρκωση πρόστυχου ευδαιμονισμού έκλημα και σαρκολατρεία, αναθυμιάσεις παγερές ηθικού βόθρου, ηθική κατάπτωση και ξεπεσμός, αποκλήρωση της ανθρώπινης προσωπικότητας τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της σημερινής κοινωνίας μας, του σημερινού ανθρώπου του Εικοστού αιώνα.

Αλλά ο Λυτρωτής είναι εδώ στη γη μας και στέκεται μπροστά μας και αγωνιά για το κατάντημά μας και τη φρικτή μας τύφλωση. Η μοναδική νύχτα είναι πραγματικότητα και μας φωτίζει το λαμπρό αστέρι να οδηγήσουμε τα δήματά μας στο Βηθλεεμίτικο Σπήλαιο και να γίνουμε προσκυνητές του Θεού δρέφους.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ

Β' ΣΥΜΠΟΣΙΟ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ «Γεώργιος Αθάνας - Θεμιστοκλής Αθανασιάδης Νόδας»

Η Εταιρεία Ναυπακτιακών Μελετών (Ε.Ν.Α.Μ) διοργανώνει στην Ναύπακτο από 13-15 Οκτωβρίου 1995 το 2ο Συμπόσιο Ναυπακτιακής Λογοτεχνίας, τιμώντας τους αείμνηστους ποιητές και Λογοτέχνες, Γεώργιο Αθάνα και Θεμιστοκλή Αθανασιάδη — Νόδα.

Το συμπόσιο είχε απόλυτη επιτυχία χάρη στην ψυχή του προέδρου της Εταιρείας Ναυπακτιακών Μελετών κ. Χαράλαμους Χαλαμπίδου, που μαζί με τα υπόλοιπα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου εργάστηκαν για την επιτυχία του.

Στο συμπόσιο παρέστησαν και παρακολούθησαν τις εργασίες πάρα πολλοί κόσμοι, ως επίσης ο νέος Μητροπολίτης Ναυπακτίας και Αγίου Βλασίου κ.κ. Ιερόθεος, οι βουλευτές Αθανάσιος

λη του Δ.Σ. του ιδρύματος Γεωργίου και Μαρίας Αθανασιάδη — Νόδα.

Από τους Νεχωρίτες παρέστησαν οι κ.κ. Αλέκος Φλώρος, Πάβλος και Μαρία Βλάχου, Κωνσταντίνος Μάντης εκ μέρους του Συλλόγου, Δημήτριος Φούρλας (Αντιπρόεδρος της Ε.Ν.Α.Μ.) και Αντώνιος Μασγάλας (μέλος του Δ.Σ. του Ιδρύματος Νόδα).

Στις εργασίες του συμποσίου Προήδρευσε ο καθηγητής της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Παν. Μαστροδημήτρης, στον οποίο αξίζουν θερμά συγχαρητήρια για την απόλυτη επιτυχία των εργασιών.

Οι εργασίες πραγματοποιήθηκαν στην αίθουσα της Παπαχαλαμπίου Βιβλιοθήκης Ναυπά-

Σαρδέλης.

19.00 Γιαν. Βαρδακούλας, Δρ. Κοινωνικών Επιστημών «Το Ίδρυμα Γεωργ. και Μαρίας Αθανασιάδη - Νόδα, η βιβλιοθήκη και το αρχείο του».

19.15 Θωμάς Παναγιωτόπουλος Δάσκαλος «Προγονικές ρίζες - Δημοτ. Τραγούδια».

19.30 Κώστας Τριανταφύλλου, Ιστοριοδίφης Πατρών «Γεωργ. και Θεμ. Αθανασιάδης - Νόδας και Πάτρα (δεσμοί και Αναμνήσεις)».

10.45 Παρεμβάσεις και συζήτηση.

20.05 Διάλειμμα.

20.15 Μικτή Χορωδία Ναυπάκτου.

α' μέρος: Έξι μελοποιημένα ποιήματα Γ. Αθάνα και Θεμ. Νόδα.

β' μέρος: Έξι τραγούδια γνωστών Ελλήνων συνθετών.

21.00 Λήξη Συνεδρίας.

Δείπνο (Δήμος Ναυπάκτου).

Εδώ πρέπει να επισημάνουμε και να συγχαρούμε τη Μικτή Χορωδία Ναυπάκτου, η οποία υπό την διεύθυνση της κ. Γιώτας Αντωνίου και στο πιάνο την Άννα Παολίνου, εξετέλεσαν με μεγάλη επιτυχία το πρόγραμμα και έδωσαν ένα ξεχωριστό χρώμα στις εργασίες του Συνεδρίου.

21.00 Λήξη Συνεδρίας.

Δείπνο (Δήμος Ναυπάκτου).

09.00 Τελετή στο Κοιμητήριο. Επικυρημένη Δέηση στον Κοιμητηριακό Ναό Αγ. Θεμιστοκλέους και Ευδοκίας (κτήτορας ο Γ. Αθάνας).

Συνέχεια στη σελίδα 6

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΕΥΧΕΤΑΙ

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ

ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΟΥΣ ΜΑΣ ΝΕΧΩΡΙΤΕΣ,

ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ,

«ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ & ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ 1996»

Δημητρακόπουλος, ο κ. Σ. Λιακάτσας, ο κ. Ανδρέας Καραγκούνης, ο τέως βουλευτής Χρήστος Φωτόπουλος, ο Δήμαρχος Ναυπάκτου Νικ. Ρέππας, ο Νομαρχιακός σύμβουλος κ. Αραπογιάννης, ο Ηγούμενος του Μοναστηρίου Μεταμόρφωση του Σωτήρος Αρχιμ. Σπυρίδων Λογοθέτης, καθηγητές Πανεπιστημίου, Συγγραφείς, Λογοτέχνες, Ιστορικοί Ποιητές, Ιστοριοδίφες, Μουσικολόγοι, Εκπαιδευτικοί Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, όπως επίσης και τα μέ-

κτου στις 13 και 14 Οκτωβρίου, και έληξαν την Κυριακή 15) 10 στο Μοναστήρι Μεταμόρφωσης Σωτήρος.

Από το αναλυτικό πρόγραμμα που καταγράφουμε κατωτέρω, διαπιστώθηκε από τους εισηγητές που ομίλησαν, το τεράστιο έργο, αλλά και η προσωπική κώττητα των Γεωργίου και Θεμιστοκλή Αθανασιάδη — Νόδα, και ήρθαν στο φως τόσο τα γνωστά, όσον και άγνωστα στοιχεία του τεραστίου έργου και ιδίως «Τα τραγούδια των βουνών» του Γ. Αθάνα, όπως ονομάζονται.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

✓ ΗΡΘΕ Η ΑΣΦΑΛΤΟΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Μετά την 25η Μαΐου 1952, ημέρα που έγιναν τα εγκαίνια του δρόμου στο χωριό, νέο ορόσημο αποτελεί το φθινόπωρο του 1995, που ο δρόμος στρώθηκε με ασφαλτό. Όνειρο και προσδοκία γενεών έγινε πραγματικότητα: Ήρθε η ασφαλτός στο χωριό!

Μένουν ακόμα λίγα χιλιόμετρα για να ολοκληρωθεί ο άξονας Ναύπακτος - Αγ. Δημήτριος - Νεχώρι - Αράχωβα - Ψηλός Σταυρός - Καρπενήσι. Και τότε οι ταλαιπωρημένοι κάτοικοι της ορει-

νής Ναυπακτίας θα αποκτήσουν σύγχρονο και σωστό δρόμο.

Είναι βέβαιο ότι τέτοιο δρόμο και ασφαλτό δεν θα βλέπαμε ποτέ αν δεν υπήρχε το έργο του Εύνου. Ας το δεχτούμε σαν ένα ανάλλαγμα για το νερό που παίρνουν. Για να γίνει το έργο του δρόμου και για να φανεί ασφαλτός στο χωριό, πολλοί εργάστηκαν και μόχθησαν και βοήθησαν, όπως πολιτικοί, υπηρεσιακοί παράγοντες, Νεχωρίτες και φίλοι μας. Σ' όλους αυτούς ανήκει τιμή, έπαινος και ευγνωμοσύνη.

✓ ΟΛΟΚΛΗΡΩΝΕΤΑΙ Η 24η ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΟΔΟΣ

Τον Ιανουάριο του 1996 θα γίνει δημοπρασία για την ολοκλήρωση του οδικού άξονα της 24ης Επαρχιακής Οδού, φράγμα Εύνου - Νεχώρι - Αράχωβα, στα τμήματα φράγμα Εύνου - Αγ. Ιωάννης Νεχωρίου και Αράχωβα - διασταύρωση προς Νεχώρι. Για τις παραπάνω εργασίες έχει εγκριθεί από το ΥΠΕΧΩΔΕ ποσόν ενός δισεκατομμυρίου εκατό εκατομμυρίων δρχ.

Έτσι εντός του 1996 γίνονται

Συνέχεια στη 5η σελίδα

✓ Παρασκευή 13 Οκτωβρίου '95

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΑ

Απογευματινή Συνεδρία: Παπαχαλαμπίου Αίθουσα.

18.00 Εγγραφή Συνέδρων.

Προεδρείο Έναρξης: Νικ. Ρέππας, Δήμαρχος Ναυπάκτου.

Χαράλ. Δ. Χαλαμπίδουλος Πρόεδρος Ε.Ν.Α.Μ.

Γιαν. Βαρδακούλας, Γενικός Γραμματέας Ιδρύματος Γεωργ. και Μαρ. Αθανασιάδη — Νόδα.

18.30 Έναρξη Συμποσίου — Προσφωνήσεις — Χαιρετισμοί.

Α' ΕΝΟΤΗΤΑ

Προεδρείο: Παν. Μαστροδημήτρης — Γερ. Ζώρας — Κ.

ΙΔΡΥΜΑ ΑΓΛΑΪΑ ΜΑΥΡΟΥ

Το Δ.Σ. του Κοινοφελούς Ιδρύματος Αγλαΐα Ι. Μαύρου αποφάσισε και έδωσε οικονομικές ενισχύσεις σύμφωνα με τον κανονισμό του. Έτσι δόθηκαν οικονομικές ενισχύσεις σε έχοντες ανάγκη, σε μια κοπέλα που τέλεσε το γάμο της και στον Ιερό Ναό του χωριού συνολικού ποσού δύο εκατομμυρίων οκτακοσίων χιλιάδων δρχ.

Επίσης απέστειλε στους δύο Ελληνορθόδοξους Ναούς στο Harrisburg και York των ΗΠΑ από 500 δολάρια σε εκτέλεση θέλησης της αειμνήστου Αγλαΐας Μαύρου.

ΓΑΜΟΙ

Στην Αθήνα παντρεύτηκαν οι:

— Ξένια Γ. Μάλλιου με τον Ιωάννη Τσαγγάδα.

— Η Βασιλική Κ. Μάντη με τον Ηλία Ιωαννίδη.

— Στην Λαμία, η Αναστασία Ι. Μπακατσούλα (το γένος Πολυξένης Ασημακάκη) παντρεύτηκε τον Κωνσταντίνο Α. Μαύρο.

Τους ευχόμαστε να ζήσουν.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Η Δώρα Β. Μέρμηγκα γέννησε κοριτσάκι.

— Η Ντίνα Φλώρου, σύζυγος του Νικολάου Τσαρούχη (το γένος Σπ. Τσιτσιμπέλη) γέννησε κοριτσάκι.

Ευχόμεθα να τους ζήσουν τα νεογέννητα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

— Ο Αθανάσιος Κ. Φούρλας βάπτισε το αγοράκι των Ευαγ. γέλου και Ευαγγελίας (το γένος Ι. Πανάγου) Νατσιπούλου και το ονόμασε Θωμά.

Ευχόμεθα να τους ζήσει το νεοφώτιστο.

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αμερική η Αλεξάνδρα Κ. Μάλλιου.

— Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αμερική ο Κώστας Ν. Καρανδρίκας. Ο θάνατος προήλθε από αυτοκινητιστικό ατύχημα.

— Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο Νεχώρι η Αικατερίνη Γ. Πλάκα.

— Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο Κωνσταντίνος Αθ. Λειβαδίτης.

Τα θερμά μας συλλυπητήρια.

ΣΤΡΑΤΕΥΣΙΜΟΙ

Κατετάγησαν να υπηρετήσουν τη στρατιωτική τους θητεία οι:

— Βασίλειος Γ. Μαύρος.

— Δημήτριος Ν. Παπαμιχαήλ (γένος Ντούζου).

ΤΕΛΕΙΩΣΕ ΤΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ

— Απολύθηκε από το στρατό ο Δημήτριος Κάππας (το γένος Τασίας Τσιτζέλη).

Ευχόμεθα καλὸς πολίτης.

ΔΩΡΕΕΣ

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

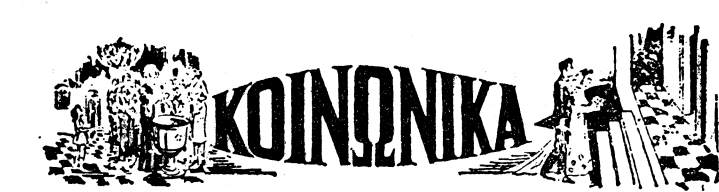
— Εις μνήμη του αδελφού των Κωνσταντίνου Αθ. Λειβαδίτη, πρόσφεραν στο Σύλλογό μας:

— Τα αδέρφια του Γεώργιος και Νότα, Νικόλαος και Λούλα, Ιωάννης και Γιαννούλα, Χρήστος και Ελένη, Πολύκαρπος και Αγγελική δρχ. 25.000.

— Επίσης ο Κωνσταντίνος και η Θεοδώρα Μάντη δρχ. 5.000.

— Επίσης στη μνήμη του θείου τους Κωνσταντίνου Αθ. Λειβαδίτη τ' ανίψια του Γεώργιος και Ρέα Μάντη δρχ. 5.000.

— Στη μνήμη του αδελφού των

Κωνσταντίνου Αθ. Λειβαδίτη, τ' αδέρφια του Νικόλαος και Γεωργία Πανάγου δολλάρια 20

— Η οικογένεια Δημητρίου Ι. Καρανδρίκα προσέφερε στο σύλλογό μας δρχ. 10.000, εις μνήμη του εξαδέλφου των Κώστα Ν. Καρανδρίκα.

— Οι Κώστας και Ντίνα Απ. Γιάνναρη πρόσφεραν στο Σύλλογό μας δρχ. 10.000 εις μνήμη της μητέρας των Αικατερίνης Γ. Πλάκα.

— Η Ευαγγελία Ι. Σπανού πρόσφερε στο Σύλλογό μας δρχ. 10.000 εις μνήμη των γονιών της Γεωργίου και Αικατερίνης Πλάκα και του συζύγου της Ιωάννου.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

— Εις μνήμη του Κωνσταντίνου Αθ. Λειβαδίτη πρόσφεραν στον Ι. Ναό μας οι:

1) Η σύζυγός του Ελένη δρχ. 10.000.

2) Τα παιδιά του:

α) Θεόδωρος και Αικατερίνη Πατρίκαλου δρχ. 5.000.

β) Ιωάννης και Καλλιόπη Σπύρου δρχ. 5.000.

γ) Αντώνιος και Σούλα Σκασίλα δρχ. 5.000.

— Επίσης εις μνήμη του αδελφού των Κωνσταντίνου Αθ. Λειβαδίτη πρόσφεραν στον Ι. Ναό:

Τα αδέρφια του Γεώργιος και Νότα, Νικόλαος και Λούλα, Ιωάννης και Γιαννούλα, Χρήστος και Ελένη, Πολύκαρπος και Αγγελική δρχ. 25.000 και Οι Κώστας και Θεοδώρα Μάντη δρχ. 5.000.

— Εις μνήμη του θείου των Κωνσταντίνου Αθ. Λειβαδίτη, τα ανίψια του Γεώργιος και Ρέα Μάντη δρχ. 5.000 και Ηλίας και Βάσω (Μάντη) δρχ. 5.000.

— Η Γιώτα Γ. Πανάγου, ο Ευθύμιος Γ. Πανάγος, η Βασιλική Παπακωνσταντίνου (γένος Γ. Πανάγου) πρόσφεραν στην εκκλησία του χωριού μας 60 δολλάρια εις μνήμη:

α) Του συζύγου της και πατέρα τους Γεωργίου.

β) Των πεθερικών της Ευθυμίου και Βασιλικής Δημητρίου Πανάγου.

γ) Στη μάννα της Μαγδαληνή Δ. Παπακώστα και

δ) Στις θείες της Αγγλαία Μέμου και Αικατερίνης Λιάζη.

— Οι Κώστας και Θεοδώρα Μάντη πρόσφεραν στον Ι. Ναό μας δρχ. 5.000 εις μνήμη της μητέρας των Φλώρας.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΕΙΣ ΑΝΩΤΑΤΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

— Ο Δημήτριος Αθ. Αγγελής εισήχθη στη Σχολή Πολιτικής Επιστήμης και Δημόσιας Διοίκησης Αθηνών.

— Ο Αντώνιος Στ. Ασημακάκης πέρασε με επιτυχία από το σύστημα 25% των Τεχνικών Λυκείων στο Τ.Ε.Ι. Λογιστικής της Λάρισας.

Καλές σπουδές.

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

Ένας επαγγελματικός χώρος που χρόνια τώρα οι Νεχωρίτες διακρίνονται ιδιαίτερα είναι οι Τράπεζες. Καινούργιες επιτυχίες τριών συγχωριανών μας ήρθαν να συνεχίσουν αυτή την παράδοση. Συγκεκριμένα:

— Η Γεωργία Καρανδρίκα τοποθετήθηκε Δ)τρια του Καταστήματος Λέκκα της Τράπεζας Πίστωσης.

— Ο Κων)νος Γ. Φούρλας τοποθετήθηκε Προϊστάμενος της Δ)νσεως Οργανώσεως της Τράπεζας Πίστωσης.

— Ο Αθανάσιος Ι. Λειβαδίτης τοποθετήθηκε Προϊστάμενος Τμήματος του Καταστήματος Γλυφάδας της Τράπεζας Πειραιώς.

Στους ανωτέρω ευχόμαστε και σ' ανώτερα.

— Με χαρά πληροφορηθήκαμε ότι ο συγχωριανός μας Αντώνης Φλέγκας, παρουσίασε από τις 4 έως 12 Νοεμβρίου 1995, στο παλιό Δημαρχείο του Αμαρουσίου την τρίτη ατομική του Έκθεση Ζωγραφικής.

Σ' όλες τις εκθέσεις του απέσπασε τιμητικές διακρίσεις και κολακευτικές κριτικές.

Η θάλασσα και τα πλεούμενά της, το παιγνίδισμα του φωτός και των σκιάσεων είναι τα αγαπημένα θέματά του, που τα προσεγγίζει με ευαισθησία και τα αποδίδει με τελειότητα.

Πέρα απ' τις ατομικές του εκθέσεις, πήρε μέρος με έργα του σε άλλες 4 ομαδικές εκθέσεις «όπου ο Αντώνης Φλέγκας "έκλεψε" την παράσταση»... όπως χαρακτηριστικά ειπώθηκε και γράφηκε.

Ευχόμαστε στο νέο καλλιτέχνη πάντα επιτυχίες.

Το Δ.Σ.

ΠΗΡΑΝ ΠΤΥΧΙΟ

— Η Ευαγγελία Κολιζέρα — Μπαλνταδάκη (γένος Μαγδ. Σερεβέτα), πήρε το πτυχίο τεχνολόγου Μικροβιολόγου ιατρικών εργαστηρίων Τ.Ε.Ι. Αθηνών.

Καλή σταδιοδρομία.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ

— Η Μαρία Κλεοβούλου - Χατζηνικολάου (το γένος Ντούζου) γεννηθείσα το 1975 απεφοίτησε φέτος από τη Βασιλική Ακαδημία χορού του Λονδίνου. (ROYAL ACADEMY OF DANCE). Και στα τρία χρόνια των σπουδών της άριστευσε και πρώτευσε, έγραψαν δε τα εγκωμιαστικώτερα σχόλια ξένες εφημερίδες και περιοδικά χορού όπως το PANCE GAZETTE (το μεγαλύτερο περιοδικό χορού σε

όλο τον κόσμο), σαν σπάνιο ταλέντο και ξεχωριστή φυσιογνωμία στο χώρο του χορού, μαζί με φωτογραφίες της.

Πήρε δε τα εξής Πανεπιστημιακά διπλώματα καθηγήτριας χορού:

α) Καθηγήτριας Κλασσικού χορού L.R.A.D.

β) Καθηγήτριας Μοντέρνου χορού A.I.S.T.D.

γ) Καθηγήτριας DISCO χορού και

δ) Καθηγήτριας LATIN χορών (Λατινοαμερικάνικων χορών, Τσα - τσα, Ρούμπα, Σάμπα, Πάσο - Ντόμπλε κ.ά.).

Η αποφοίτηση έγινε την 9.7.1995 σε μεγάλη εκδήλωση και τα διπλώματα και βραβεία απένειμε η εκπρόσωπος της Βασιλίσσας Ελισάβετ, παρουσία μεγάλων προσωπικοτήτων του χορού απ' όλο τον κόσμο και πλήθος επισήμων από την Αγγλία.

Θερμά συγχαρητήρια.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Το Διοικ. Συμβούλιο του Συλλόγου Νεχωριτών — Ναυπακτίας, συνήλθε εκτάκτως, σήμερα 17 Νοεμβρίου 1995, ημέρα Παρασκευή και ώρα 9 π.μ. στα γραφεία του Συλλόγου, οδός Σειρήνων 33, Βύρωνας, κατόπιν προσκλήσεως του Αντιπροέδρου του Δ.Σ., Κωνσταντίνου Δ. Μάλλιου και αφού έλαβε γνώση του θανάτου του συμπατριώτου μας και μέλους του Συλλόγου μας

ΚΩΝ)ΝΟΥ ΑΘ. ΛΕΙΒΑΔΙΤΗ

Αποφασίζει:

- 1) Να παρακολουθήσει την κηδεία του μεταστάνας,
- 2) Να καταθέσει στεφάνι στη σορό του.
- 3) Να συλλυπηθεί την οικογένειά του και
- 4) Να δημοσιευθεί το παρόν ψήφισμα στο ενημερωτικό δελτίο μας «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ».

Το Διοικ. Συμβούλιο
ΚΩΝ)ΝΟΣ Δ. ΜΑΛΛΙΟΣ
ΚΙΚΗ Κ. ΦΟΥΡΛΑ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΑΡΚΑΔΑΣ
ΒΟΥΛΑ ΚΑΛΛΙΑ
ΚΩΝ)ΝΟΣ Ι. ΣΑΛΤΟΣ

ΕΙΣΦΟΡΕΣ

Απ' τὸ εσωτερικὸ

	Δρχ.
— Πολυξένη Κολιζέρα (γ. Κ. Σερεβέτα)	5.000
— Τασία Αθανασίου Θ. Καλαθά	5.000
— Κική Χατζηνικολάου (γ. Δ. Ντούζου)	3.000
— Τούλα Μπαροτσάκη (γ. Φωλιά)	5.000
— Αγγλαία Κουκουζιού (γ. Φωλιά)	2.000
— Γεώργιος Ψαρράς	1.000

Απὸ τὴν Ἀμερικὴ

	Δολ.
— 1) Γιώτα Γ. Πανάγου, Ευθύμιος Γ. Πανάγος και Βασιλική Παπακωνσταντίνου (γ. Γ. Ε. Πανάγου)	40
— 2) Νικόλαος Δ. Παπακώστας	20
— 3) Νικόλαος και Γεωργία Πανάγου	20

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

— Ευχαριστούμε θερμά όλους τους Νεχωρίτες που καθ' οιονδήποτε τρόπο συμμετέσχον στο πένθος μας για το θάνατο του αγαπημένου μας συζύγου, Πατέρα και παππού.

ΚΩΝ)ΝΟΥ ΑΘ. ΛΕΙΒΑΔΙΤΗ

Η σύζυγός του Ελένη.

Τα παιδιά του:

Θεόδωρος και Αικατερίνη Πατρίκαλου, Καλλιόπη και Ιωάννης Σπύρου, Αντώνιος και Σούλα Σκασίλα.

Τα εγγόνια του.

— Ευχαριστούμε θερμά όλους τους Νεχωρίτες που με οιοδήποτε τρόπο συμμετέσχον στο πένθος μας για το θάνατο της αγαπημένης μας μητέρας:

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ Γ. ΠΛΑΚΑ

Τα παιδιά της:

Σπύρος και Ειρήνη Πλάκα, Νικόλαος και Νίκη Πλάκα, Δημήτριος και Λαμπρινή Πλάκα, Ευαγγελία Ι. Σπανού, Μαγδαληνή Ν. Λούπα, Ιωάννης και Γιαννούλα Λειβαδίτη, Κώστας και Νντίνα Γιάνναρη. Παντελής και Σοφία Παπαχρήστου.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Έφυγε από κοντά μας, για το αιώνιο ταξίδι ο Κώστας Αθ. Λειβαδίτης. Ο πρόωρος θάνατός του μας λύπησε όλους, σύζυγο, παιδιά, εγγόνια, αδέρφια, Νεχωρίτες και φίλους.

Γιατί ο Κώστας ήταν εξαίρετος άνθρωπος. Δεχόταν κοντά του όλους με το χαμόγελο στα χείλη και καλοσύνη.

Προερχόμενος από πολυμελή οικογένεια, ορφάνεψε μικρός και αναγκάστηκε να εγκαταλείψει το χωριό του μαζί με τα αδέρφια του, για μια καλύτερη τύχη. Η ευχή της μάννας του και η Πρόνοια του Θεού, τους προστάτεψε όλους.

Εργάστηκε σκληρά και αυτοδημιουργήθηκε.

Εξαίρετος οικογενειάρχης και στοργικός πατέρας ευτύχησε να δει τις θυγατέρες του με υπέροχους συζύγους και συγχρόνως να χαρεί και να παίξει με τα 6 εγγόνια του. Δεν μπόρεσε όμως να χορτάσει και το χωριό του, το Νεχώρι σαν συνταξιούχος, όπως θα ήθελε, γιατί το αγαπούσε με περίσσεια αγάπη, όπως και τους χωριανούς του.

Ο πρόωρος θάνατός του, του στέρησε όλα. Το Σύλλογο Νεχωριτών τον είχε στην καρδιά του, και χαιρόταν για την πρόδο του.

Γενικά ο Κώστας μας, ήταν ένας γελαστός, καλόκαρδος και χαρούμενος άνθρωπος, και αυτά τα χαρίσματα τα μετέδιδε και σ' όποιον τον πλησίαζε. Γι' αυτό, για το χαμό του κλάψαμε όλοι.

Όμως η λύπη μας μετριάζεται με την ελπίδα ότι ο Θεός θα τον κατατάξει μεταξύ των δικαίων, γιατί και ο ίδιος ήταν δίκαιος.

ΑΙΩΝΙΑ ΤΟΥ Η ΜΝΗΜΗ.

ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΝΤΗΣ

Συνέχεια από το προηγούμενο.

Γεγονός είναι ότι από αυτά τα Ακριτικά, οι Παραλογές και τα Κλέφτικα είναι τραγούδια που τραγουδήθηκαν σε ορισμένο τόπο και χρόνο.

Τα Ακριτικά τον 10ο και 11ο αιώνα στη Βυζαντινή Μ. Ασία από τις συνθήκες της στρατιωτικής ζωής, και περιγράφουν τα πολεμικά κατορθώματα των ισχυρών συνοριακών αρχόντων της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας των Θυρλικών ακριτών με κορύφωμα τον Διγενή.

Οι Παραλογές από την Αστική Κοινωνία των Νησιών του Αρχιπελάγους, και τον Πόντο δυο - τρεις αιώνες αργότερα και είναι διηγήσεις που αγκαλιάζουν όλες σχεδόν τις δραματικές περιπέτειες της ανθρώπινης ζωής, όπως και στα έπη, αλλά δεν μπορούν να χαρακτηρισθούν τέτοια. Οι υποθέσεις τους προέρχονται από αρχαίους μύθους, δραματικά κοινωνικά περιστατικά, σκάνδαλα της εποχής ή είναι τελείως φανταστικές. Είναι σαν τεχνικά καμωμένες περιλήψεις παραμυθιών, συχνά δραματικών, δοσμένες σε στίχους.

Μέσα από αυτές εκφράζονται οι επικρατούσες δοξασίες για την ζωή, τον θάνατο, την φιλία, τον έρωτα κ.λπ. Τέτοιες είναι «του Νεχρού Αδελφού» του «Γεφυριού της Άρτας» της «Λιο γέννητης», της «Τούρκας που δέρνει τη σκιάδα της», ο «Πραμι ματευτής» κ.λπ. Τα κλέφτικα γράφτηκαν, όπως ήταν φυσικό, στην εποχή της Τουρκοκρατίας στην Ηπειρωτική Ελλάδα, από τη ζωή των κλεφτών και των Αρματωλών. Εξυμνούν συγκεκριμένους κλέφτες και μάλιστα καπετάνιους, όπως του «Μπουκουβάλα» του «Κίτσου» της «Δέσπας» της «Λιάκωνας» του «Βλά χάδα» κ.λπ. ή συγκεκριμένα περιστατικά όπως το «Κάτω στου Βάλτου τα χωριά» κ.α. Όσα εξυμνούν γενικά την κλεφτουργία πιστεύεται ότι είναι λόγια κατασκευάσματα μεταγενέστερα π.χ. «Μαύρη ζωή που κάνουμε εμείς οι μαύροι κλέφτες» κ.λπ.

Τα άλλα γεννήθηκαν σε κάθε τόπο και σε κάθε εποχή και μπορεί εύκολα να δει κανείς μερικά τοπικά χαρακτηριστικά όπως τα νησιώτικα, τα Κρητικά (Η Κρήτη παρεπιπτόντως έδωσε τα ωραιότερα δίστιχα) τα Ηπειρώτικα κ.λπ.

Ας δούμε τώρα μερικά από τα χαρακτηριστικά του Δημοτικού Τραγουδιού:

α) ΜΟΥΣΙΚΗ: Όπως είπαμε και παραπάνω, το Δημοτικό Τραγούδι είναι τραγούδι ανοιχτού χώρου. Δεν υπάρχουν στην εποχή του ούτε αίθουσες συναυλιών, ούτε χορευτικά κέντρα. Τα γλέντια γίνονται στο υπαίθριο κάτω από τον Πλάτανο, στην Πλατεία του χωριού, στην αυλή της νύφης ή ο' ένα ξέφωτο στη Ράχη. Άλλοτε το τραγουδάει ο Κλέφτης εκεί που ξαποστάζει ή ο νυκτής στην κουπατοσή. Άρα η μουσική πρέπει να ταιριάζει με τα ερεθίσματα του περιβάλλοντος. Οι κυρίαρχοι ήχοι στο υπαίθριο έχουν σχετική υψηλές συχνότητες, είναι φιλοί, και έχουν προέλευση αεροελαστική. Όταν λέμε αεροελαστική ταλάντωση εννοούμε αυτήν που δημιουργείται από το φύσημα του αέρα επάνω σε ένα ελαστικό σώμα όπως το θρόισμα των φύλ-

ΜΙΑ ΣΠΟΥΔΗ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

λων, το σφύριγμα του ανέμου στα σχοινιά και το κατάρτι, οι φωνές των ζώων κ.λπ. Άρα τα τραγούδια του χώρου αυτού είναι πλούσια σε υψηλές συχνότητες και μεγάλη ένταση αυτών των συχνότητων. Γι' αυτό χρησιμοποιούνται κατά κόρον πνευστά όργανα που έχουν αεριοελαστική γέννηση του ήχου και διολί ή λύρες που μολονότο έγχορδα λειτουργούν με την αρχή του τριγμού λόγω σύρσεως του δοξαριού που έχει έντονα αεροελαστικά χαρακτηριστικά. Οι τραγουδιστές έχουν συνήθως φωνές με υψηλές νότες και το τραγούδι-

β) ΧΟΡΟΣ: Η ομαδική εργασία, ζωή, και πόλεμος ευνοούσε τον ομαδικό χορό δηλ. το πιάσιμο από το χέρι σε κύκλο κ.ο.κ. Οι χοροί είχαν απλά βήματα και φιγούρες ομαδικές, πηδήματα και πετάγματα, χορεύονταν δε κυρίως με το κεφάλι ψηλά και μερικές φορές με χαμόγελο. Ήταν λεβέντικοι χοροί και οι ενδυμασίες τους επίσημες και μεγαλοπρεπείς. Τα βήματα είναι μεγάλα και οι κινήσεις τους έχουν έμφαση γιατί βλέπονται από μεγάλη απόσταση. Υπάρχουν οι γνωστοί στο Πανελλήνιο Τσάμικος, Καλαματιανός, Συρτός,

Πυρίχιος κ.ά., που η μιμητική των κινήσεών τους είναι πάντα απλή, καθώς αναπαριστούν μερικοί από αυτούς το τράβηγμα της τράτας, το αντάμωμα των παλικαριών με τις κοπέλες κ.λπ.

γ) ΕΚΦΡΑΣΤΙΚΑ ΜΕΣΑ: Ο συνθέτης του Δημοτικού Τραγουδιού είναι ένας ανάμεσα στους πολλούς, α ξεχωριστά και γιαυτό εκφράζεται απλά πραγματικά και όχι κατασκευασμένα και επιτηδευμένα, γιατί η επιτηδευση ψευτίζει. Επομένως η γλώσσα του είναι ουσιαστική και άμεση. Είναι αυτή που μιλιέται ακριβώς στην εποχή του όπως μιλιέται στον τόπο του. Ο λαϊκός άνθρωπος μιλάει και πονάει, και χαίρεται. Κόβει τις λέξεις από μέσα του και προπαντός όχι γνωστικά, γιατί έχει μάθει πρώτα να ζει και μετά να μιλάει. Τέτοια κορυφαία έκφραση ζωής είναι το Δημοτικό Τραγούδι που είναι ποίηση και όχι ποίημα, που είναι κίνηση - τραγούδι και όχι άσμα, που είναι ο λόγος της αλήθειας: (Ακούστε στίχο).

Πεντοζάλης αλλά και ειδικότεροι τοπικοί όπως της Τράτας, η Σούστα, Φυσούνι, Μέρμηγκας,

Εσύ να πίνεις το κρασί κι' εγώ να λάμπω μέσα, ή Εγώ για το χατήρι σου τρεις θάρδιες είχα θάλει είχα τον ήλιο στα βουνά, τον αϊτό στους κάμπους και τον Βοριά το δροσερό τον είχα στα καράδια. Μα ο Ήλιος εθασίλεψε, κι' ο αϊτός αποκοιμήθη και τον βοριά το δροσερό τον πήραν τα καράδια κι' έτσι του δόθηκε ο καιρός του Χάρου και σε πήρε.

Λέει την κάθε λέξη του με όσο γέμισμα έχει ο ίδιος μέσα του, με όλη την ένταση της αγωνίας του να μιλήσει για να ζήσει γι' αυτό και δεν φοβάται. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο δημοτικός τραγουδιστής, εδώ, χρησιμοποιεί τα Αναξιμένεια Κοσμολογικά μεγέθη, φώς, αέρα, που φέρνουν την ζωή και αντί στοιχα η απουσία τους σημαίνει θάνατο. Έτσι και εδώ, μόλις έφυγαν ήρθε ο θάνατος. Οπωσδήποτε δεν είχε διαβάσει Αναξιμένη, αλλά η λαϊκή δοξασία σώθηκε από στόμα σε στόμα. Οι λέξεις που χρησιμοποιεί,

Ήθελα ψηλό να γένω ίσιαμε τον ουρανό και η τύχη δε μ' αφήνει το καημένο τ' ορφανό. Κάμε με, κόρη μου, δέντρο ίσιαμε το μπόι σου φύτεψέ με στην αυλή σου και στο περιόβλι σου. Και νερό μη με ποτίζεις από τα ματάκια σου, μόνο πότιζέ με μόσχο από τα βυζάκια σου.

Μόνο ο απλός άνθρωπος μπορεί να λέει το «νερό στα ματάκια σου» και το «μόσχο στα βυζάκια σου» (εδώ θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ σε μία συνήθεια που υπήρχε στα νησιά του Αιγαίου, όπου οι μητέρες κοπανούσαν και έκαναν σκόννη μοσχοκάρυδο και μετά το ανακάτευαν με γάλα από τον μαστό τους και το έδιναν στα βρέφη, δεν ξέρω για ποιό ακριβώς λόγο, ίσως για να ψηλώσουν. Από κει πρέπει να πήρε την ιδέα ο τραγουδιστής).

Κόκκιν' αχείλι φίλησα κι' έθαψε το δικό μου και στο μαντήλι το 'συρα κι' έθαψε το μαντήλι. Και στο ποτάμι το 'πλυνα κι' έθαψ' η άκρη του γιαλού κ' η μέση του πελάου. Κατέβη ο αϊτός να πει νερό κι' έθαψαν τα φτερά του κι' έθαψε ο ήλιος ο μισός και το φεγγάρι ακέριο.

Βλέπουμε ότι το κόκκινο με το οποίο αρχίζει είναι το μόνο επίθετο σ' όλο το τραγούδι. Με το κόκκινο όμως δεν θέλει να

μπορεί να είναι λίγες, δεν είναι όμως φτωχές. Είναι όσες ακριβώς χρειάζεται. Είναι οικείες του, όπως τις ζει με τον ιδρώτα του, με το αίμα του, με το γέλιο του. Είναι φορτισμένες απ' τη ζωή του. Δεν ξέρει από λέξεις σύμβολα ή φιλοσοφικά σημεία.

Αυτός ζει μιαν αλήθεια και την λέει απλά και ελεύθερα. Γι' αυτό είναι αυθεντικός με τα καλά του και με τα κακά του. Είναι ο δημιουργός και ο εκφραστής μιας πραγματικότητας. Η γλώσσα είναι γι' αυτόν μια πραγματικότητα.

νομένη από τα συνεχή «και» το ανεβάζει σε ένα συναίσθημα χωρίς όρια.

Αρχίζει με το κόκκινο στα χείλη, απλώνεται σε μεγαλύτερη έκταση στο μαντήλι, σε πιο μεγάλη στο ποτάμι, κυριεύει το γιαλό, την μισή απεραντοσύνη του πελάγου.

Βλέπετε ότι όλο μεγαλώνει το πάθος. Αφού έθαψε τα νερά ανεβαίνει στον αιθέρα, θάφει τον μισό ήλιο, δηλ. τον μισό κόσμο, που φωτίζεται από τον ήλιο και μόλις πέφτει η νύχτα κυριεύει όλο τον κόσμο που παίρνει φως και χρώμα από το φεγγάρι. Στα μάτια του όλος ο κόσμος σιγά - σιγά παίρνει χρώμα από το συναίσθημά του. Αυτό είναι πιο δυνατό από τον κόσμο και τον κυριεύει. Με πόσα λίγα στοιχεία περιγράφει ένα τόσο μεγάλο συναίσθημα και με πόσες σιωπές και αφαιρέσεις, στις οποίες οφείλεται το θαυμάσιο ποιητικό αποτέλεσμα. Από το βάψιμο του ποταμού μέχρι το βάψιμο του πελάγου, πόσα πράγματα δεν έγιναν που παρασιωπώνται. Η ροή του ποταμού, η εκβολή του στη θάλασσα, το άπλωμα στο πέλαγο. Το ίδιο από το πότισμα του αετού μέχρι το βάψιμο του ήλιου. Είναι το πέταγμα του αϊτού προς τα επάνω, το πέραςμα του μπροστά από τον ήλιο, το βάψιμό του με τα φτερά του κ.λπ. Αν τα περιέγραφε ένα, ένα θα φλυαρούσε. Τα παρέλειψε και μας συγκλονίσει. Αν τα περιέγραφε θα μας περιόριζε στις πραγματικές διαστάσεις του αϊτού π.χ. Τώρα άφησε την φαντασία μας να τον κάνει όσο μεγάλο ήθελε. Για το τυπικό αναφέρω ότι χρησιμοποιεί δεκαπεντασύλλαβο στίχο που κάθε ένας έχει δικό του ακέραιο νόημα. Πιο κάτω θα πούμε και γι' αυτό.

Παραδόξως ο Σεφέρης στον Διάλογο για την Ποίηση με τον Τσάτσο, όπου ο δεύτερος κατηγορεί την μοντέρνα ποίηση ότι δεν έχει λογικό ειρμό αναφέρει αυτό το ποίημα για να αποδείξει ότι ούτε το Δημοτικό είχε πάντα λογικό ρυθμό. Εγώ το βρίσκω λογικώτατο.

Ένα άλλο παράδειγμα απερίττοτης, επιγραμματικότητας και ποιητικής πληρότητας θα σας δώσω με ένα μανιάντικο μοιρολόι.

Ξεθύμανεν η άμπαρη κι' έσπασε τ' αλαμπάστρο μικρό κανόνι κρέπαρε και ξαρματώθη κάστρο.

Συνέχεια στη 5η σελίδα

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Παρακαλούμε τα μέλη του Συλλόγου μας, τους Νεχωρίτες όπου κι αν διαμένουν, να μας τηλεφωνούν (τηλ. 72.37.557 — 76.45.280) και να μας ενημερώνουν για κοινωνικά θέματα και για πιθανή αλλαγή της διεύθυνσης κατοικίας τους.

Δεν είναι δυνατόν να είμαστε πλήρως ενημερωμένοι και στο χρόνο που πρέπει για τα κοινωνικά θέματα.

Έτσι θα λείψουν και τα μικροπαράπονα που κάπου - κάπου ακούγονται.

προσδιορίσει το χρώμα, αλλά να προσδιορίσει την ένταση του ερωτικού πάθους, που η συνεχής αύξηση της εντάσεώς του επιτε-

ΔΟΞΑ ΕΝ ΥΨΙΣΤΟΙΣ

Χρυσή βραδυά, γεμάτη θάμνη
σκιρτούν στο φως βουνά και κάμποι.
Μάγοι περνάνε βισοτικοί
στην άγια γη τη βιβλική.

Τ' άστρο τους φέρνει προς τον Ήλιο
που λάμπει μ' άρρητη λαμπή
(οι ήλιοι μπρός του όλοι θαμποί)
στης χάρης τ' άφθαρτο βασίλειο

Άστρο λαμπρό τους οδηγεί
με μια γλυκιά μαρμαρυγή.
Μέσα η καρδιά χτυπά να σπάσει
απ' τη λαχτάρα κι' απ' τη διάση!

Μα να η ενσάρκωση του πόθου
και η ελπίδα ζωντανή.
Όση χαρά οι ψυχές τους νοιώθουν
ποιά θα την έλεγε φωνή.

Αγγέλων ύμνοι αντιλαλούνε
κι από βοσκούς δοξαστικά.
Κάποιες φτωχές ψυχές τ' ακούνε
και προσκυνάνε μυστικά.

Κάποιες ψυχές που σ' αγαπήσαν
—κι ειν' οι ψυχές μας, Λυτρωτή!—
Ω, τί δροσάπια μας χτυπήσαν
ως να 'ρθωμε στη φάτνη αυτή!

Γύρω, μας κύκλωσαν οι λύκοι
κι άγρια μας δέρναν τα στοιχειά,
της αμαρτίας η προστυχιά,
του αίματος η άχνα, τ' Άδην η φρίκη.

Μα στο σκοτάδι, στο χαλάζι,
στη συμφορά και την οργή
ξάφνου η γλυκιά σου αυγή χαράζει
και πλέει στο φως της όλ' η γη.

Και μεις στο φως της στρατηλάτες
και με τους Μάγους συντροφιά,
μ' ελπίδα τις καρδιές γεμάτες
που τρύπησαν σκληρά καρφιά.

Τ' άγια σου σπάργανα φιλούμε
μπροστά σου εδώ γονατισμένοι
και ταπεινά παρακαλούμε
σε σένα ολόψυχοι δοσμένοι.

Δώσε γαλήνη, βασιλιά μας,
Παντού και μέσα στην καρδιά μας.
Στείλε γλυκιά παρηγοριά
σε Πολιτείες και χωριά.

Δέξου, Χριστέ, την προσευχή μας,
κι' ας γίνει φάτνη σου η ψυχή μας.
Κάνε ν' ανθίσουν άσπροι κρίνοι,
όπου περίσσεψαν οι θρήνοι.

Μες στις ψυχές να φέξη η πίστις,
πεντάκτινο άστρο της αυγής,
κι ας πουν το «δόξα εν υψίστοις»
γλώσσες, λαοί, ψυχές της γης.

Γ. ΒΕΡΙΤΗΣ

Ο ΔΡΟΜΟΣ

Ο δρόμος, έρχεται να βγάλει το Χωριό στο 2.000,
να συμβαδίζει με τον ρου της εποχής.
Ο τρόπος, λέγεται, περνά τις Συμπληγάδες,
που τις δουλεύουν αφορμές της αντοχής.

Ο δρόμος, δέχεται να βγάλει το Χωριό στο 2.000,
να ταξιδεύει με την λέξη εξοχή.
Ο τρόπος βρέχεται μ' ανθρώπινους βοριάδες,
που τον παγώνουν με χιονίζουσα βροχή.

Ο δρόμος, τρέπεται, να βγάλει το Χωριό στο 2.000,
να το χωρέσει σε μιιά σύγχρονη εκδοχή.
Ο τρόπος πέφτει σε διάφορους μπελάδες,
δικογνωμίες του στερεύουν την ευχή.

Ο δρόμος, φαίνεται, θα βγάλει το Χωριό στο 2.000,
θα το μπορέσει ζωντανότερο να ζει.
Γιατί ο τρόπος προσηρνά τις αποφράδες,
τις εντάσεις, με το ενωμένο ΝΑΙ γι' αυτή τη Γη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΜΑΝΤΗΣ

Η ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΟΥ

Πατρίδα μου Ελλάδα
φέγγεις σαν μια δάδα
στον κόσμο τον Πολιτισμο
από πολύ παλιά μέχρις εδώ.

Χρώματα ως αρώματα
με γιάσεμιά στα δώματα.
σ' όλη τη γη σκορπάς
μοσχολιάς Ελλάς.

Πατώ ευλαδικά το χόμα,
σου δίνω ολόκληρο το σώμα.
Την ψυχή και την ζωή μου,
Πατρίδα είσαι συ δική μου.

Ρυάκια και ακρογιαλιές
λουλούδια, αγχαλιές
σ' όλα τα μέρη βλέπω
μεσ' την καρδιά μου σ' έχω.

Με έλατα βουνοπλαγιές
Παναγιά μου έλα και δές,
Πόσα Παραμυθένια έχεις μέρη
που ο κόσμος δεν τα ξέρει.

Στην ξενιτειά που πάω
Ελλάδα σ' αγαπάω
με περηφάνεια θα το πω
άλλη σαν εσένα δεν θα βρώ.

Έχεις καρδιά, έχεις ψυχή
περίτρανα Ελληνική
γι' αυτό και ξεχωρίζεις
και την ψυχή μου αγγίζεις.

Ευλαδικά θα σκύψω
το χόμα να φιλήσω
και μ' ένα στόμα θένα πω
«Ελλάδα μου» παντοτινά θα σ'
(αγαπώ)

★ Από τη συλλογή ποιημάτων.
ΚΙΚΗΣ ΝΤΟΥΖΟΥ —
ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

☛ Συνέχεια από την σελ. 1
νεται πραγματικότητα η
προσδοκία γενεών στην ο-
ρεινή Ναυπακτία. Συγχρό-
νως θα δημοπρατηθούν τμή-
ματα για την ολοκλήρωση
της Παραλίμνιας περιφερει-
ακής οδού του Ευήνου.

☛ ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ
ΥΔΡΕΥΣΗΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Συνεχίζονται με σύντομο
ρυθμό οι εργασίες ανακα-
τασκευής όλου του δικτύου
υδρεύσεως στο χωριό μας,
από τον εργολάβο.

Ελπίζουμε ότι θα τελειώ-
σει σύντομα και θα έχουμε
ομαλή λειτουργία της ύδ-
ρευσης στα σπιτία όλων και
θα λείψουν οι δικαιολογη-
μένες διαμαρτυρίες, που ι-
δίως τους καλοκαιρινούς μή-
νες ήταν σε έξαρση.

☛ ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΑΡΙΘΜΩΝ ΤΗ
ΛΕΦΩΝΩΝ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Λόγω τυπογραφικού λά-
θους τα κάτωθι τηλέφωνα
στο χωριό διορθώνονται ως
εξής:

ΛΕΙΒΑΔΙΤΗ ΧΡΗΣΤΟΥ

48635.

ΜΑΡΡΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ Ι.

48218.

Ο Αριθμός τηλεφώνου στα
Καλαθαίικα 48703.

ΓΡΑΦΤΕΙΤΕ ΟΛΟΙ
ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ
ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ
ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ

Η ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΤΗΣ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ

Συμπληρώθηκαν 424 χρό-
νια από τη μεγάλη ναυμα-
χία της Ναυπάκτου.

Η ναυμαχία έγινε κοντά
στα νησιά Εξινάδες, γύρω
από το ακρωτήρι Σκρόφα,
που αποτελεί και το νοτιοδυ-
τικότερο άκρο της Στερεάς
Ελλάδας. Ονομάστηκε έτσι,
όχι από το όνομα της πόλης
της Ναυπάκτου, αλλά από
τον κόλπο της Ναυπάκτου,
όπως λεγόταν εκείνη την ε-
ποχή από τους Βενετούς ο
Κορινθιακός. Έγινε δε με-
ταξύ της Τουρκικής Αρμά-
δας, που είχε αργηγό τον
καπετάν πασά Αλή Ζαδέ
Μουεζίν και του ενωμένου
στόλου της Χριστιανικής Ευ-
ρώπης, που ήταν κάτω από
τις διαταγές του δον Ιωάν-
νη του Αυστριακού.

Ο συμμαχικός στόλος από
τελείτο από 250 πλοία, αρ-
κετά απ' τα οποία ήταν Ελ-
ληνικά (Επτανησιακά και
Κρητικά). Πέρα απ' τα πλο-
ία των ελληνικών πλοί-
ων συμμετείχαν στη ναυμα-
χία και πολλοί άλλοι Έλ-
ληνες, που αποτελούσαν
πληρώματα των Βενετσιάνι-
κων πλοίων.

Ο Τουρκικός στόλος, που
θεωρείτο ανίκητος ως την
εποχή εκείνη, ενισχυμένος
και με Αλγερινά πλοία, έφ-
τανε τα 273 πλοία.

Η σύγκρουση, που έγινε
στις 7 Οκτωβρίου του 1571,
υπήρξε σφοδρότατη και οι
εκ του συστάδην μάχες φο-
νικότατες.

Τελικά επεκράτησε ο Χρι-
στιανικός στόλος προξε-
νώντας μεγάλες καταστρο-
φές και απώλειες στους
Τούρκους.

Από τα 273 πλοία της τουρ-
κικής αρμάδας μόνο 40 κα-
τόρθωσαν να διαφύγουν, ό-
λα τα άλλα ή θυβίστηκαν ή
αιχμαλωτίστηκαν.

30.000 άντρες σκοτώθη-
καν και 15.000 αιχμαλωτίστη-
καν.

Από τα Χριστιανικά πλοία
θυβίστηκαν 15 και σκοτώθη-
καν 8.000 άνδρες από τα
πληρώματά τους.

Την καταστροφή του Τουρ-
κικού στόλου συμπλήρωσε
η τρικυμία, που σηκώθηκε
τη νύχτα της ίδιας μέρας.

Οι Έλληνες, που πολέ-
μησαν στο πλευρό των χρι-
στιανών, διακρίθηκαν για
τη γενναϊότητα τους και η
ανδρεία τους επαινέθηκε
μετά τη ναυμαχία.

Οι συνέπειες της ναυμα-
χίας ήταν σημαντικές, για-
τί έθεσε τέρμα στη θαλασ-

σοκρατορία των Τούρκων κι
απέδειξε πως η Οθωμανική
αυτοκρατορία δεν ήταν α-
νίκητη.

Οι σύμμαχοι όμως δεν ε-
πωφελήθηκαν από τη νέα
κατάσταση που διαμορφώθη-
κε.

Αντί να συνεχίσουν τον
αγώνα με αποβάσεις για να
διώξουν τους Τούρκους του
λάχιστον από τα παράλια
της Ελλάδας, διςφώνησαν
και σκόρπισαν αφήνοντας
τους Έλληνες, που είχαν
ελπίσει προς στιγμή, και πά-
λι κάτω από τον τουρκικό
ζυγό.

Σε απάντηση της συγχωρι-
νής επιστολής που στεί-
λαμε στο νέο Μητροπολίτη
Ναυπακτίας και Αγίου Βλα-
σίου κ.κ. Γερόθεον, πήραμε
την εξής απάντηση:

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ
ΚΑΙ ΑΓΙΟΥ ΒΛΑΣΙΟΥ
ΓΕΡΟΘΕΟΣ

Αγαπητοί μου,

Αξιόθνηκα εφέτος, για πρώ-
τη φορά, να εορτάσω ως Αρ-
χιερέας, μέσα σε πλήθος κλη-
ρικών και λαϊκών, την μνή-
μη του ομωμόνου μου αγίου,
ο οποίος απεδείχθη «ποτα-
μός του Θεού, ο αεί πλήρης
των υδάτων της χάριτος, ο
πάσαν ενφραίνων πλίν τον
βασιλέως Χριστού, τοις ενθέ-
οις λόγοις και διδάγμασι».

Μέσα σε αυτήν την γενική
χαρά συμμετείχατε και εσείς
με τις πολύτιμες ευχές σας,
οι οποίες, όπως πιστεύω, εί-
ναι έκφραση των βαθυτάτων
αισθημάτων σας προς την Εκ-
κλησία και τον Επίσκοπό
της.

Ευχαριστώ θερμότατα για
την χαρά που μου δώσατε
και την τιμή που μου δείξα-
τε.

Θερμή ας είναι η προσευ-
χή μας, ώστε δια πρεσβειών
τον «ακριβούς ενομήτου» να
«μυσταγωγούμεθα τα κρείτ-
τονα».

Μετά πολλής αγάπης και
θερμών ευχών.

† Ο ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΓΙΟΥ ΒΛΑΣΙΟΥ
ΓΕΡΟΘΕΟΣ

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΕΧΩΡΙΤΕΣ

Ο Σύλλογος βοηθά το χωριό, διατηρεί τη σύμφιξη
των σχέσεων των άπανταχού συγχωριανών, τρέχει
στούς άσθενείς, παρευρίσκεται σε εύχарιστες και δυσά-
ρεστες περιπτώσεις των συγχωριανών και καλλιεργεί
την αγάπη των Νεχωριτών.

Εάν πιστεύεις και σύ στα άνωτέρω, γράψου μέλος
του Συλλόγου σου, για ήθική και υλική συμπαράσταση.
Ο Σύλλογος είναι πάντα κοντά στους Νεχωρίτες, άς
έρθουν και αυτοί κοντά του.

Διάφορα Νέα

● ΤΟ καλοκαίρι πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο ηθοποιός Ευάγγελος Πρωτοπαπιάς 78 ετών.

Ο αξέχαστος ηθοποιός καταγόταν από τον Πλάτανο - Ναυπακτίας.

● ΣΤΙΣ 12 Νοεμβρίου 1995 στο ξενοδοχείο TITANIA, η Ομοσπονδία Συλλόγων Τριγωνίδος πραγματοποίησε ημερίδα με θέμα:

«Ίδρυση Πανεπιστημίου Δυτικής Στερεάς Ελλάδος». Παρέστησαν οι δυνάστες Αιτωλίας κ.κ. Ροκόφυλλος, Κοκκινοβασιλίας, Μπαλτάς, Διακατάς από το ΠΑΣΟΚ, και Κονταξής της Ν.Δ. από την Άρτα, ο πρώην Γεν. Γραμματέας του Υπουργείου Υγείας - Πρόνοιας κ. Κ. Παταλέμης, ο Πρόεδρος της ΠΑΝΣΥ κ. Σάββας, ο Πρόεδρος της ΟΣΥΝ κ. Μούρτος, μέλη της ΠΑΝΣΥ και της ΟΣΥΝ, αντιπρόσωποι διαφόρων Συλλόγων και εκ μέρους του Συλλόγου μας ο κ. Κ. Μάντης. Οι ομιλητές χαιρέτησαν αυτή την πρωτοβουλία και υποσχέθηκαν να βοηθήσουν στην ίδρυση του Πανεπιστημίου.

ΓΕΝΙΚΟΤΕΡΑ ΝΕΑ

● ΣΤΙΣ αρχές Σεπτεμβρίου 1995, στο Πεκίνο της Κίνας, πραγματοποιήθηκε Σύνοδος Κορυφής από γυναικες όλου του κόσμου.

Η τελική διακήρυξη (συμβουλευτικού χαρακτήρα) αφορά τα εξής σημεία:

1) Τη Μόρφωση, 2) Τη Φτώχεια, 3) Την Υγεία, 4) Την Οικογένεια, 5) Τη Θρησκεία, 6) Τη Βία, 7) Τους Βιασμούς, 8) Τις παράνομες αμβλώσεις, 9) Την Κληρονομιά και 10) Το σεβασμό των Ηθικών Αξιών.

● ΣΤΙΣ 7 και 8 Οκτωβρίου σε 100 Χώρες του Κόσμου γιορτάστηκε η γιορτή των ποταμών. Στην Ελλάδα τη γιορτή οργάνωσε η Ορνιθολογική Εταιρεία.

● ΣΤΙΣ 10 Οκτωβρίου 1995 γιορτάστηκε στην Ελλάδα η Παγκόσμιος ημέρα της ψυχικής Υγιεινής.

● ΕΠΙΣΗΜΣ στις 11 Οκτωβρίου 1995 στη Φραγκφούρτη της Γερμανίας, πραγματοποιήθηκε η 47η Διεθνής έκθεση βιβλίου.

● ΣΤΙΣ 12 Οκτωβρίου 1995 γιορτάστηκε στην Αθήνα η απελευθέρωσή της από τα στρατεύματα κατοχής, που έγινε στις 12.10.1944.

Αυτή την ημέρα τη θυμόμαστε πολλοί διότι συμμετείχαμε στις εκδηλώσεις εκείνης της ημέρας, που άλλοι με τα πόδια, και άλλοι με τα περιόχημα «Γκαζόν», φορητά αυτοκίνητα εκείνης

της εποχής που εκινούντο με ξύλα, ξεχνήκαμε από τις συννοικίες των Αθηνών προς το κέντρο της Αθήνας, κρατώντας όλοι Ελληνικές σημαίες, τραγουδώντας τον Εθνικό Ύμνο, και πατριωτικά τραγούδια. Ο ενθουσιασμός δεν περιγράφεται, γιατί η Αθήνα και μετά όλη η Ελλάδα ξετίναξε από πάνω της τον ξένο Φασισμό, ύστερα από 4 και πλέον χρόνια, αντίστασης, πείνας, εκτελέσεων, θανάτων και άλλων σκληρών δοκιμασιών.

Ο Γιορτασμός φέτος, όπως και κάθε χρόνο, έγινε στην Ακρόπολη, όπου ο Δήμαρχος Αθηναίων έκανε έπαρση της Ελληνικής Σημαίας.

Ας μη ξεχνάμε λοιπόν αυτή τη μέρα, με έπαρση μόνον. Πρέπει η ιστορία να παρουσιάζεται καλύτερα για να την ευστερνίζονται καλύτερα οι νεότεροι.

ΔΙΑ ΤΟΝ «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο κ. Δημήτριος Γρ. Ντούζος, επανελθών μετά της συζύγου του Σωτηρίας εκ του εις Η.Π. Α. ταξιδίου του, ευχαριστεί όλους τους εκεί εγκατεστημένους συγγενείς, φίλους και συγχωριανούς που δια την θερμή φιλοξενία, που τους επεφύλαξαν ιδιαίτερος δε τας οικογενείας των:

1) ΕΙΣ CLEVELAND, OHIO: Γρηγ. Γ. Ντούζου, Αθ. Γ. Ντούζου, Αθ. Τσίγκα.

2) ΕΙΣ CARLISLE, PA: Κων. Κωστόπουλου, Δ. Κ. Κωστόπουλου, Αθ. Χ. Κατσαούνη, Θ. Αθ. Μαζιά, Ι. Θ. Μπαλαφούτα, Ιωάν. Σ. Μπαζιώνη, Ευαγγελία Ι. Σπανού, Αικατ. Δουλγέρη - Σπανού.

3) ΕΙΣ HARRISBURG, PA: Βασ. Ι. Κώτσαλον.

4) ΕΙΣ HANOVER, PA: Ευθ. Ν. Μαύρου, Πέτρο Κυριαζή.

5) ΕΙΣ CHAMBERBURG: Γεώργιον, Αθανάσιον και Νικόλαον Πανάγον, Νικ. Αθ. Μπαλαφούτα, Πελαγία Σιδερά - Μπαλαφούτα.

6) ΕΙΣ SHIPPENSBURG: Ιωάν. Ευθ. Πανάγον.

7) ΕΙΣ NEW YORK: Κων. Δ. Μπουραζέρη, Νικ. Α. Μαρούδα, Γεώργιον ΜΙΤΣΕΛ, Κων. Βέλλιον.

Τέλος ευχαριστεί και τους: Νικ. Ι. Φούρλαν, αιδεσιμώτατον ιερέα Αγίας Τριάδος CAMP HIL, κ. Γεώργ. Δασκαλάκην και Περικλή Ν. Πανάγον.

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ κ. ΦΛΩΡΟΥ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Επέστρεψε από τις ΗΠΑ ο συγχωριανός μας κ. Αλέξανδρος Φλώρος, που ταξίδεψε με τη σύζυγό του, ως επίσημος προσκεκλημένος της Ομοσπονδίας Στερεοελλαδίτικων Συλλόγων Αμερικής και Καναδά, της οποίας είναι επίτιμο μέλος, για να παραβρεθεί στο 50ο Εθνικό Συνέδριό της και τις γιορτές, που οργανώθηκαν για τα 50 της χρόνια.

Όπως προκύπτει από δημοσιεύματα του Ελληνισμού ρικανικού τύπου και όπως μας πληροφόρησαν συγχωριανοί μας, ο κ. Αλέξανδρος Φλώρος παρακολούσε από τις 19 μέχρι τις 22 Οκτωβρίου τις εργασίες του Συνεδρίου.

Με την ευκαιρία της παρουσίας του στο Συνέδριο, τιμήθηκε από την Ομοσπονδία με αναμνηστική πλακέτα για τις υπηρεσίες του στη δημιουργία κοινωφελών έργων στη Ρούμελη και προ πάντων στη δημιουργία του Πνευματικού Κέντρου Ρουμελιωτών στην Αθήνα, του οποίου υπήρξε και αντιπρόεδρος για πολλά χρόνια.

Στο γεύμα, που έγινε και η τιμητική διάκριση, μίλησε με θαυμασμό για τους ξενιτεμένους μας και τους διαβεβαίωσε, πως η πατρίδα εκτιμά την προσφορά του απόδημου Ελληνισμού.

Μετά το συνέδριο ο κ. Αλέξανδρος Φλώρος κατέβηκε στην Πενσέλβανια και το Μέρυλαντ όπου δια-

μένουν και οι περισσότεροι συγχωριανοί μας, τους οποίους επισκέφτηκε και οι οποίοι τον υποδέχθηκαν με αγάπη και χαρά και έζησαν μαζί του αξέχαστες ημέρες.

Με την ευκαιρία αυτή το Δ.Σ. του Συλλόγου Νεοχωριτών Αμερικής, οργάνωσε συνεστιάση (1.11.) προς τιμήν του, όπου συζητήθηκαν τα προβλήματα, που απασχολούν το χωριό μας.

Στις 5 Νοεμβρίου 1995 σε ξενοδοχείο του Χάρισμποργκ δόθηκε με μεγάλη επιτυχία η χοροεσπερίδα του Συλλόγου Νεοχωριτών στην οποία και παραβρέθηκε.

Εκεί απαντώντας στα θερμά λόγια των υπευθύνων του Συλλόγου, μίλησε με αγάπη και επαινετικά λόγια για τους συγχωριανούς μας (η ομιλία του δημοσιεύεται σε άλλη στήλη).

Στις 9.11. παραβρέθηκε σε συνεστιάση, που δόθηκε προς τιμή του στη Ν. Υόρκη από το κυβερνείο της ΟΣΕΑΚ Ν. Υόρκης.

ΟΙ ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Όλοι μας μικροί και μεγάλοι τρέχουμε στον οικογενειακό μας γιατρό, ή στους γιατρούς μας. Π.χ. Γιατρέ μου η καρδιά μου κτυπά παράξενα, σήμερα έχω και ταχυπαλμία.

Ωχ, γιατρέ μου τα νεφρά μου είναι πειραγμένα και με πονάει η μέση μου.

Γιατρέ μου το στομάχι μου, με πειράζει το χρόνο έλκος.

Γιατρέ μου, τ' αρθριτικά μου με πονάνε κάθε Πάσχα, ιδίως όταν τρώω αρνί ψητό, μαγειρίτσα και Πατσά, έχω δυνατούς πόνους.

Και ο γιατρός απαντά. Κόψτε όλα αυτά και να τρώς ξυνόγαλο τριψάνα με μπομπότα.

Αχ, γιατρέ μου! αυτά τα έφαγα το 1941-44, τον καιρό της πείνας πάλι τα ίδια θα έχουμε;

Ναι απαντά ο γιατρός, γι' αυτό τότε δεν ήσουν άρρωστος, διότι έτρωγες αυτά και την μπαμπαντάσα, το μόνο ενοχλητικό τότε ήταν οι ψείρες.

Και τώρα γιατρέ μου, στο τέλος του εικοστού αιώνα που έχουμε η θάλασσα γαλαούρι, δεν μπορεί να φάω ελεύθερα; θα με βοηθήσεις εσύ;

Αγαπητέ μου, γι' αυτό δεν υπάρχει φάρμακο, μόνο να τα βγάλεις αυτά από τη σκέψη σου. Έρχεται και η νοσοκόμα του γιατρού παίρνει την πίεση και μου λέει. Κάθε μήνα που έρχεσαι και σου μετρώ την πί-

στα επαινετικά λόγια, που ειπώθηκαν από τους αντιπροσώπους των Συλλόγων, για τις υπηρεσίες, που προσέφερε στη Ρούμελη, απάντησε με μετριοφροσύνη:

«Πάντα έκανα αυτό που μου υπαγόρευε το καθήκον μου» και έπλεξε το εγκώμιο των ξενιτεμένων Ρουμελιωτών για την προσφορά τους στη γενέτειρά τους και την πατρίδα γενικότερα.

Τέλος παραβρέθηκε, ύστερα από πρόσκληση στη χοροεσπερίδα του Συλλόγου Φθιώτιδος Φωκίδος «Αθανάσιος Διάκος» (11.11.) σε συνεστιάση, που οργάνωσε το Κυβερνείο της ΟΣΕΑΚ στο Σικάγο (14 - 11), σε συνεστιάση που έδωσε προς τιμή του το Κυβερνείο Σικάγου της Παναρκαδικής Ομοσπονδίας (15 - 11), και σε δεξίωση που έδωσε προς τιμή του ο ιατρός Κιούτας (17 - 11).

Ετίμησαν πράγματι τον εκλεκτό συγχωριανό μας οι Ρουμελιώτες της Αμερικής, γιατί κι αυτός τίμησε και τιμά τη Ρούμελη.

εση τη βρίσκω διαφορετική, μια φορά είναι ανεδασμένη και την άλλη κατεδασμένη, και επί πλέον μου λέει. Μωρέ την ανεδασμένη την καταφέρνουμε και την κατεδαζουμε, αλλά την κάτω; που έχει πολύ πώς να κάνουμε ν' ανέδει;

Και αρχίζουν οι συμβουλές, να μην τρώς πολύ αλάτι. Αμ κυρά μου, εγώ δεν είμαι τράγος! να τρώγω αλάτι! Χριστιανέ μου απαντά, να μην τρώς αλμυρά φαγητά, κατάλαβες;

Έτσι στις παρέες κάθε μέρα αυτά κουβεντιάζουμε. Τώρα που ήρθαν τα γερωνικά μας χρόνια, περισσότερο πρέπει να κοιτάμε για την ψυχή και λιγότερο για το σώμα. Όμως όταν ακούσει κανείς ότι συζητάμε για ψυχή, κοιτάμε ο ένας τον άλλο και σταματάμε τη συζήτηση, ή απομακρύνεται κανένας από κοντά μας.

Αν δε ρωτήσεις τους γιατρούς θα σου πούνε αληθινά, ότι από τους 100 αρρώστους οι 75 πάσχουν από μυαλό και μόνο οι 25 από το κορμί. Και όμως κανένας δεν δείχνει ενδιαφέρον, ούτε το συζητά, ούτε κοιτάζει να το θεραπεύσει, κι' έτσι γκρεμίζεται το οικοδόμημα του Θεού «η ψυχή» και φέρνει απερίγραπτα δάσανα.

ΚΩΣΤΑΣ ΔΙΑΖΗΣ
BALLY PA ΗΠΑ ΜΑΪΟΣ '95

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Με το σύνθημά μας «Δώστε αίμα» καλούμε όσους Νεχωριτες μπορούν —και μπορούμε πολλοί— να προσφέρουν αίμα στην Τράπεζά μας που έχουμε ανοίξει στο Νοσοκομείο Παίδων «Αγλαΐα Κυριακού».

Η Τράπεζα Αίματος λειτουργεί πρωί και απόγευμα.

Ελπίζουμε ότι αυτή η έκκληση θα τύχει ανταποκρίσεως, διότι όλες οι προηγούμενες εκκλήσεις δεν έτυχαν ανταποκρίσεως, ούτε από έναν.

ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΕ ΝΕΧΩΡΙΤΗ

Όπου κι αν βρίσκεσαι, μην ξεχνάς το Χωριό μας. Βοήθησέ το όσο μπορείς κι όταν μπορείς, για να το βρεις καλύτερο σ'άν ξαναπας.

Συνέχεια στή σελίδα 7

Συνέχεια από την σελ. 1

ΗΡΩΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ
Παπαχαράλαμπεια Αίθουσα

Β' ΕΝΟΤΗΤΑ

Προεδρείο: Παν. Μαστροδημή-
τρης - Μιχ. Σταφυλάς - Κων.
Βάρσου.10.00 Κώστας Τριανταφυλλί-
δης, Φιλολόγος «Η λογοτεχνι-
κή «Σχολή της Ρούμελης»
και ο Θεμιστοκλής Αθανασιά-
δης - Νόδας».10.15 Νίκος Τριανταφυλλόπου-
λος, Φιλολόγος «Σχόλια στον
«Παπαδιαμάντη» του Θεμ. Α-
θανασιάδη - Νόδας».10.30 Γιώργ. Κάρτερ, Συγγρα-
φέας, τ. Πρόεδρος Καλλιτε-
χνικής Επιτροπής Εθνικού
Θεάτρου «Θεμιστοκλής Αθα-
νασιάδης - Νόδας: Το πάθος
και η υπευθυνότητα στη θεα-
τρική κριτική».10.45 Θαν. Παπαθανασόπουλος,
Ποιητής - Δοκιμογράφος. «Η
πνευματική αδιαλλαξία ενός
κριτικού».11.00 Κώστας Σαρδέλης, Συγ-
γραφέας, «Η συμβολή του
— Θεμ. Αθανασιάδη - Νόδας στην
ταξιδιωτική λογοτεχνία».11.45 Παρεμβάσεις - Συζήτηση.
11.45 Διάλειμμα.

Γ' ΕΝΟΤΗΤΑ

Προεδρείο: Παν. Μαστροδημή-
τρης - Γ. Ανδρειωμένος - Μ.
Δημάκη.12.00 Αμαρ. Κοντάρου, Ποιή-
τρια «Οικογενειακές και προ-
σωπικές μνήμες του Γ. Αθάν».12.15 Μιχ. Σταφυλάς, Λογοτέ-
χνης - Δ) ντής π. «Πνευματι-
κή Ζωή». «Γενικές παρατη-
ρήσεις στο έργο του Αθάν».12.30 Άνθης Βεργής (Κ. Δη-
μητρίου), Λογοτέχνης «Ο Δι-
ηγηματογράφος Γ. Αθάν».12.45 Χρ. Ρέππας, Ιστορικός,
«Ο Γ. Αθάν ως δημοσιογρά-
φος».13.00 Γεωρ. Ζώρας, Επικ. Κα-
θηγητής Τμ. Ξένων Πολιτι-
σμών Πανεπ. Αθηνών «Επιστο-
λές του Γ. Αθάν στον Γ. Θ.
Ζώρα: Περιγραφή και σχό-
λιο».13.15 Παρεμβάσεις - Συζήτηση.
13.45 Λήξη πρωινής συνεδρίας.
Γεύμα (Εταιρεία Ναυπακτι-
κών Μελετών).

✓ Σάββατο 14 Οκτωβρίου '95

Απογευματινή Συνεδρία: Πα-
παχαράλαμπεια Αίθουσα.

Δ' ΕΝΟΤΗΤΑ

Προεδρείο: Παν. Μαστροδημή-
τρης - Χ. Τερέζης - Κ. Τριαν-
ταφυλλίδης.17.30 Κων. Βάρσου - Κρα-
δαρτογιάννου, Φιλολόγος «Ο
πρόλογος του Κ. Παλαμά στην
ποιητική Συλλογή του Γ. Α-
θάν «Πρωτόν Ξεκίνημα», ένα
ιδιότυπο δοκίμιο για την πο-
λυσημία της ποίησης».17.45 Βασ. Λαμινάτος, Ποιητής
- Λαογράφος «Η καλλιέργεια
του ποιητικού λόγου του Γ.
Αθάν».18.00 Ντιν. Μακρυγιάννης, Λο-
γοτέχνης - Β' ΑντιπρόεδροςΒ' ΣΥΜΠΟΣΙΟ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ
«Γεώργιος Αθάν - Θεμιστοκλής Αθανασιάδης Νόδας»Ε.Ν.Α.Μ. «(Αστέγνωτο Δά-
κρυ): Θρηνοτράγουδα του Γ.
Αθάν για το χαμό του μικρό-
τερου αδελφού».18.15 Δημ. Φούρλας, π. Επιθεω-
ρητής Δημ. Εκπαίδ. - Αντι-
πρόεδρος Ε.Ν.Α.Μ. «Ποιητικές
ορειδασίες του Γ. Αθάν (από
τα τραγούδια των βουνών)».

18.30 Διάλειμμα.

18.45 Ευγ. Καραγιάννη - Χαρα-
λαμποπούλου, Φιλολόγος
(Δοκίμια ανωνύμου): Μια δι-
αφορετική ποιητική Συλλογή
του Γ. Αθάν».19.00 Απ. Ζορμπάς, Δρ. Νεοελ-
ληνικής Φιλολογίας «Το Πρω-
τόν Ξεκίνημα του Γ. Αθάν
στην ποίηση. Ποιητικοί πρό-
γονοι, θεωρητικές απόψεις,
ποιητικοί στόχοι».19.15 Σπ. Λάμπρου, Μουσικολό-
γος «Η ποίηση του Γ. Αθάν
στη Μουσική».19.30 Ηλ. Νικολάου, Δρ. Φιλολ.
«Ιστοριογραφικές προσπάθει-
ες του Γ. Αθάν».

19.45 Παρεμβάσεις - Συζήτηση.

20.45 Λήξη απογευματινής συ-
νεδρίας.
Δείπνο (Ίδρυμα Γεωργ. και
Μαρίας Αθανασιάδη - Νόδας).

✓ Κυριακή 15 Οκτωβρίου '95

Παρακολούθηση Θείας Λειτουργ-
ίας στο Μοναστήρι Μεταμορ-
φώσεως του Σωτήρος.Πρωινή Συνεδρία: Συνεδρια-
κός χώρος Ι. Μονής Μεταμορφώ-
σεως Σωτήρος.

Ε' ΕΝΟΤΗΤΑ

Προεδρείο: Παν. Μαστροδημή-
τρης - Απ. Ζορμπάς - Χρ.
Ρέππας.10.25 Προσφώνηση Καθηγουμέ-
νου π. Σπυρίδωνος, Αρχιμαν-
δρίτη - Ιεροκήρυκα.10.30 Ειρην. Κουτσογιάννης,
Αρχιμανδρίτης - Ιεροκήρυκας
«Ο Γ. Αθάν κτήτωρ του κοι-
μητηριακού ναού των Αγίων
Θεμιστοκλέους και Ευδοκίας»10.45 Χρ. Τερέζης, Επικ. Καθη-
γητής Πανεπ. Πατρών «Το
θρησκευτικό στοιχείο στην
ποίηση του Γ. Αθάν».11.00 Γεωρ. Ανδρειωμένος, Φι-
λόλογος - Λέκτορας Παν. Πα-
τρών «Η ποίηση του Γ. Αθάν
να στα σχολικά Αναγνωστι-
κά».11.15 Νικ. Τριφιάνος, Φιλολό-
γος «Λαογραφικά στοιχεία
στο ποιητικό έργο του Γ. Α-
θάν».11.30 Μαρ. Δημάκη, Υπ. Δρ.
Φιλ. - Υπ. ΙΚΥ «Η ακυκλο-
φόρητη στην Ελλάδα ποιητι-
κή συλλογή του Γ. Αθάν «Ι-
ταλικές Μακέττες» και η έκ-
δοσή τους στην Πάντοβα με
ιταλική μετάφραση του Φίλι-
πο Μαρία Ποντάνι».11.45 Παρεμβάσεις - Συζήτηση.
12.30 Χαραλ. Δ. Χαραλαμπί-
δης, Πρόεδρος Ε.Ν.Α.Μ.
«Συνθετική εικόνα των αδελ-
φών λογοτεχνών Γ. Αθάνκαι Θεμ. Αθανασιάδη - Νόδας.
Καταληκτικός Χαιρετισμός».12.40 Παν. Μαστροδημήτρης,
Καθηγητής Νεοελλ. Φιλολο-
γίας Πανεπ. Αθηνών - Πρόε-
δρος Συμποσίου «Απολογι-
σμός του Συμποσίου - Κήρυξη
λήξης».Γεύμα (Ιερὰ Μονή Μεταμορ-
φώσεως Σωτήρος)
Ξεναγηση στους χώρους της
Μονής.Έτσι έληξε το εν λόγω συμ-
πόσιο που διεξήχθη με απόλυτη
επιτυχία, και πρέπει να εκφρά-
σουμε θερμά συγχαρητήρια στο
Διοικ. Συμβούλιο της Ε.Ν.Α.Μ.
διότι κατόρθωσε μέσα σ' ένα
χρόνο να προσφέρει δύο πετυχη-
μένα Λογοτεχνικά Συμπόσια, το
Α' για το Γιάννη Βλαχογιάννη
και τώρα 13—15) 10 για τους
Γιώργο Αθάν και Θεμιστοκλή
Αθανασιάδη Νόδας και να τονί-
σουμε επί πλέον ότι η Εταιρεία
Ναυπακτικών Μελετών πρωτο-
πορεί μ' αυτές τις εκδηλώσεις
σε Πνευματική προσφορά στο

Νομό Αιτωλοακαρνανίας.

Σας γνωρίζουμε δε ότι οι ερ-
γασίες του Α' Συμποσίου, που
αφορούσε τον Γιάννη Βλαχογιάν-
νη, έχουν εκδοθεί σε τόμο καιόποιος ενδιαφέρεται για την α-
πόκτηση αυτού ας έλθει σε επα-
φή με το Δ.Σ. του Συλλόγου
μας. Ελπίζουμε ότι και οι ερ-
γασίες για το έργο των Νοβαί-
ων να εκδοθούν σύντομα σε δι-
ελλίο.Στη συνέχεια δημοσιεύουμε
ποίηση, που αναφέρεται στην οι-
κογένεια «ΝΟΒΑ», που απαγγέλ-
θηκε από ομιλήτη στο Συμπόσιο.

ΤΗΣ ΝΟΒΑΙΝΑΣ

Κανένας δεν το πάτησε το κάστρο του Επάχτου
ο Ρουπακιάς το πάτησε με το γέρο Χουσάδα.
Πήραν άσπρα, πήραν φλουριά, πήραν μαργαρητάρια,
πήραν του Νόδα τα παιδιά, του Νόδα τη γυναίκα.
Μπροστά την παν τη Νόβαινα, πίσω κονταναμένει.
—Περπάτα, κυρα Νόβαινα, και μην κονταναμένεις.
Μη σε θαράινουν τα φλουριά, μη σε θαράινει η φούστα;
—Δε με θαράινουν τα φλουριά, δεν με θαράινει η φούστα,
μον' με θαράινει το παιδί, που τάφησα στην κούνια.

ΔΗΜΟΤΙΚΟ (1835)

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ
ΓΙΑ ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΕδώ αξίζει να αναφέρουμε
δυο λόγια για το υπέροχο μο-
ναστήρι του «Σωτήρος». Συνδυ-
άζει την ατμόσφαιρα της μονα-
στικής ζωής, με την έντονη κοι-
νωνική και πνευματική προσφο-
ρά. Το μοναστήρι έχει ωραιότα-το αμφιθέατρο για συνέδρια με
σύγχρονες εγκαταστάσεις. Ακό-
μα έχει τμήμα εκδόσεων φωτο-
σύνθεσης, διαθέτει ραδιοφωνικό
σταθμό συνεχούς λειτουργίας.
Έχει μέσα στο μοναστήρι και
Γηροκομείο.Τέλος έχουν αναπτύξει αξιό-
λογη μονάδα ιχθυοκαλλιέργειας.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ

«ΚΩΔΙΕ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ
ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΝΕΧΩΡΙΟΥ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ»
ΕΝΑ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟ ΚΕΙΜΕΝΟΟ ενοριακός ημών Ναός
«η Κοίμησης της Θεοτόκου»
ανεκαινίσθη επί δύο φορές
η πρώτη εγένετο κατά το έ-
τος 1853 και η δεύτερα κα-
τά το έτος 1934. Η ανακαί-
νισις, η οποία εγένετο κα-
τά το έτος 1934, υπήρξεν
η μεγαλύτερα με δωρεάς
τας οποίας προσέφερον οι
εν Αμερική δωρηταί 1) Κων
στ. Ν. Βλάχος, 2) Νικολ. Ευθ.
Μαύρος, 3) Ιωάν. Ευθ. Μαύ-
ρος, 4) Κωνστ. Γιάνναρης,
5) Στέφ. Γιάνναρης, 6) Ι-
ωάν. Γ. Μαύρος.Ο ενοριακός Ναός «η Κοί-
μησης της Θεοτόκου» κατέ-
χει υπό την κυριότητά του
και τέσσερα εξωκλήσια, τα
οποία ενεφανίσθησαν και
εγκαίνισθησαν 1) Άγιοι
Απόστολοι κατά το έτος 19
30, 2) Αγία Παρασκευή κα-
τά το έτος 1930 και 3) Ά-
γιος Νικόλαος κατά το έτος
1934. Επίσης κατέχει και τα
κάτωθι ιερὰ σκεύη και κει-
μήλια: 1) εντός θήκης εξ
ορειχάλκου τα ιερὰ λείψανα
των αγίων Πολυκάρπου,
Παντελεήμονος, Χαραλάμ-
που, Αναργύρων, Ελευθε-
ρίου, Σεραφείμ, Ιεροθέου
και ανωνύμου και έναν αρ-
γυρούν Σταυρόν του έτους
1917, τα οποία αφιερώθηκαν
εις τον Ναόν από τον ιερο-
μόναχον Παΐσιον 2) εν πο-
λυτελές αρτοφόριον εξ ο-
ρειχάλκου αφιέρωμα του
Ευθυμίου Μπουραζέρη, 3)
τάεσσαρα Ευαγγέλια μεγά-
λα, το ένα εξ αυτών αργυ-
ρούν λευκόν, εκδόσεως 18
72, 1793, 1857 και 1905. 4)τρία ιερὰ ποτήρια, το ένα
μεταλλικόν επάργυρον και
τα δύο εξ ορειχάλκου μετά
των δισκαρίων αυτών, 5)
πέντε ζεύγη μεταξωτών κα-
λυμμάτων, 6) έναν πολυτε-
λή επιτάφιο, αφιέρωμα των
αδελφών Κων. και Γεωρ. Ι.
Λαζοδήμου, 8) εν μικρόν
αρτοφόριον αργυρούν, 9)
ένα Σταυρόν αργυρούν με
τά αργυράς αγιαστήρος, 10)
ένα Σταυρόν της Αγίας
Τραπέζης εξ ορειχάλκου,
11) τρία θυμιατήρια αργυ-
ρά, 12) ένα πολυέλαιον ο-
ρειχάλκινον αφιέρωμα του
Νικολάου Δ. Παπανικολάου.
Επίσης εγένετο τη δω-
ρεά των Ιωάννου και Αγ-
λαίας Μαύρου και Γεωρ-
γίου Δ. Παπουτσή το δά-
πεδον του Ναού διὰ Μω-
σαϊκών πλακών, εν έτει
1938. Κατά το ίδιον έτος α-
φιερώθησαν υπό του Κων-
σταντίνου και της Ακριθής
Γιάνναρη οκτώ κανδύλια εξ
αργύρου εις τον ιερὸν ναὸ
μας «η Κοίμησης της Θεοτό-
κου».Κατὰ το έτος 1950 εγένε-
το δαπάνη του εν Αμερική
συμπολίτου Κωνστ. Δ. Με-
μου ο πρόναος του Ναού,
η ανακαίνισις του κωδωνο-
στασίου και η μικρά αίθου-
σα της διβλιοθήκης, επίσης
δαπάνη αυτού του ίδιου ε-
γένετο και το δεσποτικόν.
Η μία καμπάνα η οποία ζυ-
γίζει 135 οκ. εγένετο δα-
πάνη του Ιωαν. Γ. Μαύρου
κατὰ το έτος 1950.Η μάνδρα του νεκροτα-
φείου εγένετο κατὰ το έ-τος 1952 βοηθεία της ενο-
ρίας και δαπάνη του Χρί-
στου Αθ. Κατσαούνη και
Κων. Νικολ. Μάλλιου.Κατὰ δε το έτος 1956 ε-
γένετο το τοιμεντάρισμα ε-
ξωτερικώς του Ναού εκ της
δωρεάς του Κων. Ν. Μάλ-
λιου του εν Αμερική.Επίσης κατὰ το έτος 19
54 εγένετο τη δωρεά του
Κωνστ. Γ. Γιάνναρη του εν
Αμερική ένα ζεύγος ιερών
αμφίων λινόμεταξωτών.Κατὰ το έτος 1958 μηνός
Ιουλίου εγκατεστάθη ως ε-
φημέριος του χωριού μας ο
εκ Σταύλων ιερεύς Ιωάν-
νης Σαλτός αποχωρήσαν-
τος του ιερέως Χρίστου Μέρ-
μηγκα και επί των ημερών
του ιερέως Παπαγιάννη
Σαλτού και κατὰ το έτος
1967 εγένετο ο εσωτερικός
εξωραϊσμός του Ναού Κοι-
μήσεως Θεοτόκου, δαπάνη
του Κωνστ. Γιάνναρη και
του Νικολ. Τσιτσιμπέλη.ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Το ως άνω
κείμενο το αναδημοσιεύου-
με από το φύλλο 73 της ε-
φημερίδας «ΝΑΥΠΑΚΤΙΑ-
ΚΗ» Μαρτίου — Απριλίου
1995.

Το Δ.Σ.

ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΤΕ
ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ
ΜΕ ΤΑ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Δεν κουπιάζ' ε μέσα, κυρ Αντώνη..., είπε η κυρά - Γιάννα να να στο μπαρμπα - Αντώνη, που πέρναγε έξω απ' την αυλόπορτά της. Πώς κι απ' του μαχαλά μας;...

— Έρχουμι απ' τουν Αϊ - Μήτρ'... Να πιράσω, γιατί να μην πιράσω... Να πάρω κι νια' νάσα...

Μπήκανε στο σπίτι.

— Να φκιάσω ένα καφούλι; ρώτησε η κυρά - Γιάννα να να. — Δεν είναι ώρα για καφέ. Ένα κρασί, αν είχες, θα το 'π'να, για να ξεδιψάσω κι όλος.

Η Γιάννα να να αποκάνκε. Το βαρέλι είχε σωθεί από καιρό. Ντράπηκε όμως να ειπεί, δεν έχω.

Τί σοί νοικοκυρά θα ήταν, άμα δεν είχε να κεράσει τον άνθρωπο ένα κρασί...

— Να πάω στου κατώ να πιάσω, κυρ - Αντώνη, είπε και βγήκε απ' το δωμάτιο, παίρνοντας και το μαστραπά μαζί της.

Κατέθηκε στο υπόγειο, άνοιξε την κάνουλα απ' το βαρέλι και καρτερούσε να

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΠΑΛΙΕΣ

Η ΚΥΡΑ-ΓΙΑΝΝΑΙΝΑ ΚΙ Ο ΜΠΑΡΜΠΑ-ΑΝΤΩΝΗΣ

πιάσει κανένα αποστραγκίδι.

Τακ..., τακ..., έπεφτε καμιά σταλαγματιά «στη χάση και στη φέξη».

— Ράγκα, μωρε έρ'μο, με 'καμς γάνα σήμιρα..., μονο λογούσε η γριά.

Τίποτα το βαρέλι. Τακ..., τακ..., μονότονα αργοστάλαζε η κανέλα.

Ο μπαρμπα - Αντώνης περίμενε να 'ρθει η Γιάννα να να με το κρασί. Η ώρα όμως περνούσε κι αυτή δεν έλεγε για να φανεί.

Είπε να φύγει.

— Ας καρτιρέσω λίγο, σκέφτηκε, μην είμι κι αταγιάντ'γος. Μπορεί να'λαχι κατ, στη χριστιανή...

Περίμενε, περίμενε, πουθενά η Γιάννα να να.

— Ε, τώρα δεν περιμένω άλλο, είπε κι έκαμε να φύγει.

Μα πάλι δεν το αποφάσισε. — Και πού ν' αφήνω το κονάκι ανοιχτό..., σκέφτηκε. Ας κάμω λιγάκι υπομονή.

Σηκώθηκε, θημάτισε, κοίταξε τις φωτογραφίες, που ήτανε στον τοίχο καρφωμένες.

Τίποτα η νοικοκυρά.

— Αρχισε πια ν' ανησυχεί. — Τί διάολο να έπαθε... Τώρα πατάει τα σταφύλια; Πήγε στο μαχαλά και γειτονεύεται και μένα μ' άφ' κι αμανάτ', μονολογούσε οργισμένος.

Περιεργάστηκε τη χελιδονοφωλιά, που ήτανε χτισμένη στη μέση στο ταβάνι, εκεί που κρεμόταν η μεγά

λη λάμπα. Παρακολουθούσε τις μανούσες, που πηγαίνο έρχονταν και τάζαν τα πεταρούδια.

Ωστόσο η Γιάννα να να δεν έλεγε να φανεί.

Κάποτε δέσσε κι έραζε όλο χαρά στην πόρτα, που κάτι έπιασε στο μαστραπά. — Είδις, στ' στιγμούλα γύρσα, κυρ - Αντώνη, είπε μπαίνοντας.

— Έλα, βρε χριστιανή μ' να σ' παραδώω του κουνάκι να πάω στη δ'λειά μ' κι ας λείπ' κι του κρασί σ' κι του καλό σ', την αποπήρε ο μουσαφίρης, μόλις την αντίκρισε στην πόρτα. Πήρε την αγκλίτσα του και τρά-

βηξε τον ανήφορο, αφήνοντάς την σύζυλη.

Η Γιάννα να να έμεινε με στόμα ανοιχτό κι ορθάνοιχτα τα μάτια, ακούνητη στην πόρτα.

— Καλά να μ' κάμ'ς, μωρέ παλιόγερε, μουρμούρισε, όταν συνήλθε από την... άπρεπη συμπεριφορά του μπαρμπα - Αντώνη.

— Δε φταις ισύ... Φταίω ιγώ, πο 'φαγα ούλου του δειλ'νο για να ραγκίσ' του παλιουβάρηλου... και καραμούζωσε το μαστραπά νευριασμένη για να... ξεχάσει την ντροπή που δέχτηκε.

Σαν αποστράγκισε τα... στραγκίδια, σκούπισε το στόμα της με το μανίκι κι έβγαλε επιφώνημα ευχαρίστησης:

— Αϊ!... καλό ήταν τώρα για... ..Κι είχα κι νια ανάφα!... π.μ.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟΙ ΥΜΝΟΙ Απ' την εκκλησιαστική υμνογραφία (Ελευθερη απόδοση)

Τί σοι προσενέγκωμεν, Χριστέ, ότι ώφθης επί γής ως άνθρωπος δι' ήμās;
έκαστον γάρ τών υπό σοϋ γενομένων κτισμάτων,
την εύχαριστίαν σοι προσάγει
οί "Αγγελοι τόν ύμνον
οί οϋρανοί τόν "Αστέρα
οί Μάγοι τὰ δῶρα
οί Ποιμένες τὸ θαῦμα
ή γῆ τὸ σπῆλαιον
ή ἔρημος τὴν φάτνην
ήμεῖς δὲ μπτέρα Παρθένον.
"Ο πρό αἰώνων Θεός ἐλέησον ήμās.

Σαν τί να Σου προσφέρουμε,
Χριστέ, στη γέννησή Σου,
που 'ρθες στη γη σαν άνθρωπος
για τη δική μας χάρη;
γιατί το κάθε πλάσμα Σου
το «ευχαριστώ» Σου φέρνει:
Οι άγγελοι τον ύμνο τους,
ο ουρανός τ' αστέρι,
Το θαυμασμό οι τσοπάνηδες
τα δώρα τους οι Μάγοι.
Η γη προσφέρει τη σπηλιά
η ερημιά τη φάτνη.
Κι εμείς τη μάνα Σου, Χριστέ,
την Παναγιά Παρθένα.
Ελέησέ μας, Κύριε,
αἰώνιε Θεέ μας.

"Ηλιε Υιέ, πώς σε κρύψω τοίς σπαργάνοις;
πώς σε γαλουχῶ, πάσης φύσεως, τροφέα;
πώς σε χερσὶ κατέχω, τὸν κρατούντα
τά σύμπαντα;
πώς σοι ἀδεῶς ἐνατενίζω,
ᾧ οὐ τολμᾷ ἐνατενίζεῖν, τα πολυόμματα;
ή "Απειρόγαμος Χριστὸν, κρατοῦσα
ἐφθέγγετο.

Στην αγκαλιά της το Χριστό
κρατώντας η Παρθένα,
αυτὰ τα λόγια του 'λεγε:

Γιόκα μου, ήλιε, πώς μπορώ
μες στις φασκιές να κρύψω
τη θεικιά τη λάμψη Σου;
Και πώς να γαλαρίζω,
Εσέ, που δίνεις την τροφή
σ' ολάκερη την πλάση;
Και πώς στα χέρια να κρατώ
Εσέ, π' όλα βαστάζεις;
Πώς να θωρῶ Σε άφοβα,
αφού και των αγγέλων
τα σμήνη τα πολύματα
τα μάτια να σπκώνουν
απάνω Σου, δεν το τολμούν;

π.μ.

ΜΙΑ ΣΠΟΥΔΗ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

☛ Συνέχεια από την σελ. 5

γένεια της ψυχής που μετρίεται σε ακραίες περιπτώσεις, όπως μπροστά στο θάνατο. Ένα παράδειγμα είναι του νεαρού, που πεθαίνει και παρακαλεί τους συντρόφους του να μην ξαφνιάσουν τους δικούς του. Ας το δού με:

Παιδιά Μωραϊτόπουλα και σεις Ρουμελιωτάκια
μα το φωμί που φάγαμε, μα την αδελφωσύνη
περάστε από τον τόπο μου κι' από τους δικούς μου.
Και να μην μπειτέ στο χωριό με ν' ήλιο, με φεγγάρι
ντουφέκια να μη ρίξετε, τραγούδια να μην πείτε
και σας ακούσει η μάνα μου κι η δόλια η αδελφή μου
Κι' αν σας διπλωρωτήσουνε και δεύτερη και τρίτη,
μη πείτε πως σκοτώθηκα, να μην κακοκαρδίσουν
μον πείτε πως παντρεύτηκα εδώ σαυτά τα μέρη
Πήρα την πλάκα πεθερά, τη μαύρη γη γυναίκα
κι' αυτὰ τα λιανολίθαρα αδέλφια και ξαδέλφια.

Δεν κλαίει για τον θάνατό του, αλλά νοιάζεται να μη κακοκαρδίσουν η μάνα και η αδελφή του.

Άλλοῦ ο ετοιμοθάνατος κλέφτης δεν νοιάζεται για τον γάμο του, αλλά προστάζει τον πρώτο του:

«Να μ' έχεις έννοια το χωριό (και το καπετανλήμι».

Ακούστε πως αντιμετωπίζει την αγαπημένη του τώρα ο δημοτικός τραγουδιστής:

Κοιματ' ο ήλιος στα βουνά, κοι-
(μάτ' ο κόσμος όλος
κοιμάται κι' η αγάπη μου, σ' έ-
(να προσκεφαλάρη
Να την ξυπνήσω με νερό φοβά-
(μαι μη κρυώσει
να την ξυπνήσω με κρασί, φο-
(βάμαι μην μεθύσει
Παίρνω ζαχαρομύδαλα και την
(πετροβολάω
πετάχτηκε σαν πέρδικα κι' ήρθε
(στην αγκαλιά μου.

Την βρίσκει να κοιμάται, δηλ. αδύνατη, ανύποπτη. Δεν σκέπτεται να την ξυπνήσει με το χέρι του, θέλει όταν την ακουμπήσει να είναι ξύπνια, να έχει συγκατανεύσει, δεν σκέπτεται ότι τώρα που κοιμάται, ευκαιρία είναι να την πιάσουμε στον ύπνο. Χρησιμοποιεί υλικά μέσα για να την ξυπνήσει ή αλληγορικά να της ξυπνήσει τον έρωτα. Και δέσπε πως την πλησιάζει. Έτσι που ούτε να την τρομάξει, ούτε να τη ζαλίζει με υπερβολές. Να της δημιουργήσει ψεύτικες ευφορίες,

όπως κάνει το κρασί. Την πλησιάζει με γλυκό τρόπο, αυτό υπονοεί με τα ζαχαρομύδαλα, και την ανταποκρισή της την βλέπει σαν της τρομαγμένης πέρδικας δηλ. με την τρυφεράδα του πουλιού, με την χάρη της πέρδικας, με την υπερηφάνεια

της πέρδικας που είναι το μόνο πουλί που δεν μπαίνει σε κλουβί.

Ενδεικτικός είναι ο τρόπος που αντιμετωπίζει ο Έλληνας τον εχθρό κατακτητή ή και ηττημένο. Τον ηττημένο άλλοτε τον συγχώρησε και άλλοτε επέμεινε στην καταδίκη του με βαρεία καρδιά. Θα έχετε ίσως ακούσει το τραγούδι για την καταστροφή του Δράμαλη ή το γνωστότερο για τον Αλή Πασά με «τους Αρβανίτες παινεμένους». Επιτρέψτε μου να τονίσω την ομοιότητα με το αρχαίο Ελληνικό πνεύμα. Αλήθεια για να δρούμε κάτι παρόμοιο πρέπει να ανατρέξουμε αιώνες πίσω για να πάμε στην Εκάδη και τις Φοίνισες.

☛ Συνέχεια στο επόμενο

ΑΝΕΚΔΟΤΑ Ο ΚΑΖΑΜΙΑΣ

Κάποιο καλοκαίρι κατηγόρησαν το μυλωνά Καλαθονάσιο, ότι πηγαίνοντας τη νύχτα ολόβλακα από το σπίτι του, που ήταν στο συνοικισμό Καλαθαίικα, στο μύλο του στο Δίρεμμα, κατέβηκε στη λογγά του Ν. Παπανικόλαου (κουφού) κι έκλεψε από το χωράφι αρκετά καλαμπόκια.

Ο Ν. Π. του έκανε μήνυση βρίσκοντας κι ένα ψευδομάρτυρα. Έτσι πήγε κατηγορούμενος στο δικαστήριο Μεσολογγίου.

Ο πρόεδρος του δικαστηρίου καλεί το μάρτυρα:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μάρτυς, είδατε τον κατηγορούμενο να κλέβει τα καλαμπόκια;

ΜΑΡΤΥΣ: Μάλιστα κ. πρόεδρε.

Πρ.: Πόσο μακριά ήταν από σένα;

ΜΑΡ.: Εγώ περνούσα στο αυλάκι κι αυτός ήταν κάτω στη λογγά.

ΠΡ.: Και πώς γνώρισες μέσα στη νύχτα ότι ήταν αυτός ο κλέφτης, αφού λες, πως ήταν αρκετά μακριά σου;

ΜΑΡ.: Ήταν κ. πρόεδρε φεγγάρι σα μέρα!

ΠΡ.: Κατηγορούμενε, τί έχεις ν' απολογηθείς;

ΚΑΤ.: Κύριε πρόεδρε, δεν ήμουν εγώ ο κλέφτης κι ο μάρτυρας λέει ψέματα.

ΠΡ.: Μα σε είδε, αφού ήταν ολόγιομο φεγγάρι.

ΚΑΤ.: Ποιά ημερομηνία λένε, πως με είδαν να κλέβω;

ΠΡ.: Τί σημασία έχει η ημερομηνία;

ΚΑΤ.: Έχει και παραέχει. Ο πρόεδρος κοιτάζει τη μνήμη και λέει:

— Εδώ αναφέρουν, πως έκλεψες στις 18 Ιουλίου τη νύχτα Πέμπτη προς Παρασκευή.

ΚΑΤ.: Κύριε πρόεδρε, ο μάρτυς λέει ψέματα. Τη νύχτα εκείνη το φεγγάρι δειπνούσε (ήταν νέα σελήνη... κι έτσι ήταν σκοτάδι. Πώς, με είδε λοιπόν;

ΠΡ.: Και πώς το ξέρεις αυτό;

Ο Καλαθάς θγάνει από την τσέπη του ένα βιβλιαράκι και το δίνει στον πρόεδρο λέγοντας:

— Ορίστε κ. πρόεδρε, ο Καζαμίας το γράφει.

Κυττάζει, διαβάζει ο πρό

☛ Συνέχεια στη σελίδα 8

ΘΕΟΓΝΙΣ Ο ΜΕΓΑΡΙΤΗΣ

Πόσο σύγχρονοι είναι οι «αρχαίοι» και διαχρονικοί!

Ας μιλήσουμε για ποίηση μέσα απ' τους αρχαίους ποιητές μας.

ΘΕΟΓΝΙΣ Ο ΜΕΓΑΡΙΤΗΣ

Είναι ένας ελεγειακός ποιητής της παγκόσμιας ποίησης. Φιλόσοφος από τα Μέγαρα, που δίδαξε μέσα απ' αυτή.

Αν και αριστοκρατικός, πολέμιος κάθε δημοκρατικής ιδέας, ήταν ειλικρινής, πάνω σε πολλά θέματα και τα τραγούδησε. Κατ' άλλη εικασία, καταγόταν ή από τα Μέγαρα ή από τα Μέγαρα της Σικελίας. Πάντως μιάς και ήταν Δωριεύς, ήταν Δωρικός (δηλ. άκαμπτος και καθόλου ευέλικτος - σκληρός) σαν δωρική αρχιτεκτονική κολώνα. Όμως, αντιδημοκρατικός, Ολιγαρχικός, αριστοκρατικός, όπως ήταν, είχε τον κόσμο εχθρό, όπως και μετά την ήττα του κόμματός του, εξορίστηκε στην Ιταλία - Σπάρτη - Εύβοια. Έζησε το 500 π.Χ. Έγραψε χαριτωμένους στίχους, έτσι χαρακτηριστικά στέκεται με σκεπτικισμό, και πολύ μάλιστα μπροστά στο «επικίνδυνο φαινόμενο» του γάμου, ενός γέρου άνδρα και μιας νέας κοπέλας. Φαινόμενο συνηθισμένο άλλωστε και στους καιρούς μας.

«Σε γέροντα άνδρα, πολύ νιά γυναίκα, δεν του πάει, τί δεν ακούει το δοιάκι της καθώς δάρκα ελαφρή που δεν την κρατεί η άγκυρα, και τα δεσμά της σπάει, μες' το σκοτάδι κάποτε λιμάνι, αλλού να βρεί».

Πικραμένος από τα πολιτικά πάθη, εξορίες και χαμένους αγώνες για τα Μέγαρα, χαμένη Πατρίδα άλλωστε γι' αυτόν, αφού:

«Χαρά στον, ά, καλότυχος, ό-
(ποιος
προτού γνωρίσει
θάσανα χίλια, κατεβεί, στον ά-
(δη το
θουό, πριν δοκιμάσει των εχθρών, τα
(πάθη
και τα μίσση,
και πριν μάθει των φίλων του
τον νου τον ακριβό.
Μικροί είν' εκείνοι και σαλοί,
πως πεθαμένους όσοι κλαίν.
Κι αφηρούν τη νιότη τους
που σαν ανθος μαδά.
Γέλα καρδούλα γλυκειά,
θα πλασθούν άλλοι τόσοι...
Μα σαν τα κλείσω, θαμ' εγώ,
μαυρόχρωμα εκεί δά».

Επίσης, μετάφραση Κ. Γ. Τσι-
λιμνιανού το τετράστιχο:

«Σαν πινώ ξεχνώ τη φτώχεια μου
την ψυχοκαταλύττα.
Ξεχνάω κι όλους τους οχτρούς,
(που

με κακολογάνε.

Τη νιότη τη γλυκειά θρηνώ,
που 'ν μακριά από μένα,
αχ, κι όλο κλαίω τ' αβάσταχτα
γεράματα, που φθάνουν.

Από την ιστορία της αρχαίας
Ελληνικής λογοτεχνίας του αγα-
πητού καθηγητή μου Πάνου Πα-
ναγιωτούνη.

B. ΚΟΥΒΕΛΑ

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ Κ. ΑΛ. ΦΛΩΡΟΥ ΣΤΗ ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΗΠΑ

«Αιδεσιμώτατοι,

υποβάλλουμε, η σύζυγός μου και εγώ, τα σέβη μας προς εσάς τους ιερείς των Ελληνορθόδοξων Εκκλησιών Χρισμπούργκ και Υόρκ.

Σεις οι Έλληνες ιερώνες εδω στις ΗΠΑ με την εκκλησιαστική και εθνικοπατριωτική δράση σας συντελείτε κατά πολύ να ακμάζει ο Ελληνισμός στη χώρα αυτή.

Σας ευχόμαστε, αιδεσιμώτατοι, να έχει το έργο σας πάντα επιτυχία.

Και τώρα, αγαπητοί μου συγχωριανοί, εκφράζω τις θερμές ευχαριστίες της γυναίκας μου και τις δικές μου για την πρόσκλησή σας να παραστούμε στην αποψινή εκδήλωσή σας.

Η χαρά μας είναι πολύ μεγάλη, που θρισκόμαστε κοντά σας. Κοντά σε σας τους ξενιτεμένους αγαπητούς μας συγχωριανούς, που με την εντιμότητά σας, την εργατικότητα σας και γενικά με την έφεσή σας για πρόοδο, τιμάτε το αγαπημένο μας χωριό, το Νεχώρι στις ΗΠΑ. Κοντά σε σας που δεν ξεχνάτε τον τόπο της καταγωγής σας, πράγμα το ο-

ποίο πιστοποιείται και έμπρακτα με τα διάφορα κοινωνωφελή έργα, που έγιναν ή με αποκλειστική φροντίδα ή με συμβολή του Συλλόγου σας ή και μόνο μελών του, όπως το Υδραγωγείο, το Σχολείο, ο αυτοκινητόδρομος Ψηλού Σταυρού - Νεοχωρίου - Αγίου Δημητρίου, το εξωκλήσι «Αγία Παρασκευή» και άλλα. Τέλος κοντά σε σας, που δεν ξεχνάτε και όλους εκείνους, που εργάστηκαν για το καλό του Συλλόγου μας, των συγχωριανών μας και γενικά του χωριού μας και τους τιμήσατε, όπως τον αείμνηστο Κων)νο Γ. Γιάνναρη το 1976, το Χρίστο Αλπογιάννη και τον αείμνηστο Κων)νο Δ. Μέμμο το 1984, σε εκδηλώσεις σας στις οποίες είχα παραστεί.

Επίσης δεν ξεχάσατε και τους συγχωριανούς μας, που μόνιμα έμειναν στο χωριό μας και πρόσφεραν σ' αυτό ανεκτίμητες υπηρεσίες, όπως ο αείμνηστος Χρίστος Παπανικολάου, που ήταν και δάσκαλος σε πολλούς από σας, τον οποίο τιμήσατε με την προτομή του, που έγινε με δικές σας δαπάνες, για την εκπαιδευτική, πολιτιστική και κοινωνωφελή δράση του.

Είστε άξιοι επαίνου και συγχαρητηρίων, αγαπητοί μου συγχωριανοί, για όλα αυτά που προανέφερα, αλλ' ακόμα και για κάτι άλλο, που έχει μεγαλύτερη σημασία. Γιατί δίνετε το «παρών» στους αγώνες για τα εθνικά δίκαια της μητέρας πατρίδας, της Ελλάδας, όπως επράξατε και το Μάιο του 1992. Ύστερα από πρωτοβουλία, όπως γνωρίζω από σχετικό δημοσίευμα, των: Χρίστου Αλπογιάννη, Ιωάννη Ν. Μάλλιου και Θωμά Ι. Μάλλιου, λάβατε μέρος στο συλλαλητήριο, το οποίο οργάνωσαν οι Έλληνες, που είναι εγκατεστημένοι στις ΗΠΑ, για την Ελληνικότητα της Μακεδονίας μας, αλλά και παλιότερα σε άλλες εκδηλώσεις, όπως για την Κύπρο και τη Βόρειο Ήπειρο.

Τελειώνοντας απευθύνω και εκ μέρους της γυναίκας μου, εγκάρδιο πατριωτικό χαιρετισμό προς όλους εσάς, που είστε σε τούτη την εκδήλωση, αλλά και προς ό-

λους τους άλλους συγχωριανούς μας, που είναι εγκατεστημένοι στις ΗΠΑ και σας εύχομαι να είστε πάντα καλά, να προοδεύετε και να διατηρείτε πάντα άσβεστη τη φλόγα της αγάπης σας προς το χωριό μας και γενικότερα προς την Ελλάδα, η οποία έχει μια ιστορία από τους αρχαιότερους χρόνους μέχρι σήμερα, για την οποία είμαστε υπερήφανοι. Αρκεί να αναφέρω ένα μεγάλο ιστορικό γεγονός, που η επέτειός του γιορτάστηκε πριν από λίγες μέρες εδω στις ΗΠΑ από τους Έλληνες με μεγαλοπρέπεια: Το ΟΧΙ της 28ης Οκτωβρίου 1940, που η ηρωική αντίσταση των Ελλήνων έκρινε το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο υπέρ των συμμάχων μας και κατά του φασισμού, ώστε ο Τσώρτσιλ να πει για τον ηρωισμό των Ελλήνων: «Μέρι τώρα λέγαμε, ότι οι Έλληνες πολεμούν ως ήρωες, αλλά τώρα θα λέμε, ότι οι ήρωες πολεμούν ως Έλληνες».

Γειά σας και καλήν ανάπτυξη στο χωριό μας στις 23 Αυγούστου 1996, στο πανηγύρι μας.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ Ο Καζαμίας

εδρος κι αποφαινεται:

— Δίκιο έχεις! Δεν ήταν τότε Πανσέληνος. Αθώς ο κατηγορούμενος!

Κι ο ψευδομαρτυρας την πλήρωσε ακριβά τη μαρτυρία του.

Σημείωση: Πραγματικά, όμως, ο κατηγορούμενος είχε κλέψει 3-4 καλαμπόκια.

■ Το κείμενο πάρθηκε από το βιβλίο του κ. Δ. Ντούζου «Νεχώρι» το καμάρι μας.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ - ΓΝΩΜΙΚΑ

— Τα γράμματα είναι καλά, μα να έχεις νου και γνώση.
— Άνθρωπος χωρίς ανατροφή, είναι δέντρο χωρίς κορμό.

— Τ' αδελφία όντας σμίγουνε, τριαντάφυλλα ανοιγμένα.

— Οι αποφάσεις που βγαίνουν χωρίς σκέψη, φέρνουν καταστροφές χωρίς θεραπεία.

— Όποιος δεν συγχώρησε εχθρούς δεν δοκίμασε μια από τις ωραιότερες χαρές της ζωής.

— Ο ζηλιάρης αδυνατίζει, γιατί ο γείτονας είναι παχύς.

— Το σχολείο είναι ο ταπεινός ναός της σοφίας.

Από το βιβλίο (ΛΑΪΚΗ ΣΟΦΙΑ) των Γιάννη Κ. Σμυνιωτάκη - Γιάννη Σηφάκη. (10.000 Ελληνικές Παροιμίες).

ΞΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Αγαπητέ Νεχωρίτη,

Με ευλάβεια σκύβω επάνω στο έντυπό Σας κάθε φορά που φτάνει στα χέρια μου.

Κ' είναι πλούσιο το Σεπτεμβριανό και με επικαιρότητα. Η αναδημοσίευση από την «Κοινωνία» όλης της Μεγάλης Εκείνης Μέρας μας (28η Οκτωβρίου), που ο λαός μας με το χαμόγελο στα χείλη ξεκινούσε για τα εθνικά του μετερίζια, είναι φωτεινή πρωτοβουλία, γιατί και οι Μεγάλοι θα αναθεωρήσουν ίσως μερικές τους απόψεις για κείνα τα ιστορικά γεγονότα, αλλά και οι νέοι θα μαθαίνουν την αληθινή ιστορία και όχι παραμορφωμένη, όπως θέλουν να την παρουσιάζουν οι ως συνήθως... ανιστόρητοι.

Και το πανηγύρι με τις τρεις δίπλες του, με τις αναδρομές στα αθάνατα διώματα, αυτά που μας κρατούν σφιχτοδεμένους με τη γενέθλιά μας γη, και οι χοροί, τα έθιμα, οι γάμοι και όλα τα άλλα αποτελούν τον ομφάλιο λώρο μας. Κι' όλοι αδελφωμένοι, γιατί δεν τους χωρίζει τίποτε και τους ενώνει η ίδια αναγκαιότητα της ζωής, τα ίδια καντά προβλήματα, που είναι δυστυχώς πάντα και... περιπεπλεγμένα, άδηλα και κοφία, τα τον... πόλεμον μας λέγει ο Θουκυδίδης.

Το ποίημα του Γ. Σ. Μάντη, μαρτυρεί την προσήλωσή ολόκληρης της φαμίλιας Μάντη, από κείνα τα χρόνια, δηλαδή πριν από 30 χρόνια, τότε που η συνεργασία με τον Κώστα ήταν πολύ ενεργητική και για τους δύο μας, μια συνεργασία Ρομμελιώτικη με δυναμισμό και με κατανόηση. Δε θέλει ο φίλος Κώστας αφυδατωμένη τη ζωή, αλλά εθνη και πολύμορφη, αγαθή και αφτιασίδωτη... Και έχει αποδειχθεί πως δεν είναι οι τίτλοι και οι περιγραφές που δίνουν αξία στη ζωή αλλά η ανθρωπιά το ολοκληρωτικό δόσιμο στην αγία αποστολή τους και εκτός τούτου έχει τάξει στη ζωή τον να δίνει — ήταν η πάσια τον να δίνει — γιατί υπάρχουν πολλά αποθέματα λαογραφικά και απεριόριστη αγάπη στους χωριανούς τον και φυσικά στο Νεχώρι τον. Ποτέ δεν έλειπε από την έπαλξή τον, εκτός αν επρόκειτο να επισκεφθεί και να συνδράμει κάποιον άρρωστο στο Νοσοκομείο.

Πώς λοιπόν να μην καμαρώνουμε όλοι μας για την πολυσχεδή του δραστηριότητά;

Και είναι επιστημονική αλήθεια πως η προσφορά μας αναξιογνωρίζεται και δοναμώνει τα ζώπυρά σας και γι' αυτό ο Κώστας (μας) θα λειτουργεί ενεργητικά επί πολλά χρόνια.

Ευχαριστώ για τη φιλοξενία.

Φιλικώτατα
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ι.
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
Επίτιμος Διευθυντής

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΤΗΝ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ
ΔΙΚΗ ΣΑΣ

ΚΩΣΤΑΣ Ν. ΛΙΑΖΗΣ
BALLY PA U.S.A.